

Kadınlar Alanlarda

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü kutlandı. Divriği Kültür Derneği, Yağbasan, Ovacık ve Timisi Derneği Emekçi Kadınlar Günü'nü etkinliklerle kutladılar. DKD'de yapılan etkinliğe Gülseren Yoleri ve Doç. Dr. Şule Daldal konuşmacı olarak katıldı. Yağbasan Köyü Derneği'nde yapılan etkinliğe ise 400 kişi katıldı. Timisi Köyü'nde yapılan kutlamaya Ataşehir Belediyesi Meclis Üyesi Av. Vecihe Tunca katıldı. **Dev: Sayfa: 6, 8, 10'da**

Nasıl Anayasa

Divriği Kültür Derneği Genel Merkezi'nde Nasıl Bir Hukuk tartışması adı altında bir panel düzenlendi. Konuşmacı olarak ÇHD İstanbul Şube Başkanı olarak Av. Taylan Tanay, Birgün Gazetesi Yazarı Av. Sabri Kuşkonmaz ve Okan Üniversitesi Öğ. Üyesi Deniz Gedik katıldı. Paneli DKD Genel Sekreteri Mehmet Aydın yönetti. **Devamı: Sayfa:3'de**

Göldağı Kablo
www.kablo.com

Göldağı Kablo Zengin Ürün Yelpazesi ile 15.000m2'lik Üretim Tesislerinde Sızlar için Kaliteli ISO Standartlarına Uygun Üretim Yapmaktadır.

GÖLDAĞI DÖVİZ A.Ş. YILMAZ DİŞ TİC. VE PAZARLAMA A.Ş. YILMAZ ELEKTRİK MALZ. TİC. SAN. LTD.ŞTİ. KABLO İMALAT SAN. DİŞ TİC. VE PAZ. LTD.ŞTİ.

Merkez : Okçumusa Cad. Midilli Sk. Göldağı İş Merkezi No: 2/8 34420 Karaköy / İstanbul / TÜRKİYE Tel.: 0212 251 40 83 pbx Fax : 0212 249 83 00

Fabrika : Velimeşe Seramat Batak Dere Çorlu / TEKİRDAĞ Tel.: 0282 674 38 95 - 96 Fax : 0282 674 38 94 bilgi@kablo.com

İstanbul SİRKECİ PP.303

Divriği

DİVRİĞİ: AYLIK SİYASİ GAZETE 1 MART 2012 YIL: 6 SAYI: 67 www.divrigi.com.tr

Katile hayırlı olsun

KATİLE KIYAK MAĞDURA DAYAK
Madımak Katliamı Davası zamaşımından düştü. Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen Madımak Katliamı Davası katliam sanıklarının kurtardı. 13 Mart tarihinde Ankara Adliyesi'nde alınan zamaşımı kararına Alevi Örgütleri tepki gösterdi. Adliye önünde toplanan kalabalığa polis sert müdahalede bulundu. Avrupa'dan ve Türkiye'nin çeşitli bölgelerinden Ankara'ya gelen Alevi Örgütleri, aydınlar ve siyasi parti mensupları sabahın erken saatlerinden itibaren Ankara Adliyesi önünde toplanmaya başladılar. Soğuk ve yağmurlu havaya rağmen kalabalık saatlerce Adliye önünde bekledi. Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi öğlen saatlerinde zamaşımı kararını açıkladı. Karar adliye önünde bulunanlara şok etkisi yarattı. Meydanda bulunanlar "Nefret Sizin İnsanlık Bizim, Sivas'ı Yakanlar AKP'yi Kuranlar, Gün Gelecek Devran Dönecek AKP Halka Hesap Verecek" sloganları atmaya başladılar. Polis meydana bulunanlara sert bir şekilde müdahale ederek biber gazı ve jop kullandı. Onlarca kişi yaralandı. CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu zamaşımı kararına, Çağın Yüzkarası derken, AKP Genel Başkanı ve Başbakan Tayyip Erdoğan, Bu Karar Ülkemize ve Milletimize Hayırlı Olsun dedi. **Devamı: Sayfa:9'da**

İNSANLIK AŞIMI

YAHYA KEMAL BAYAR

divrigi@divrigi.com.tr

MADIMAK Katliamı Davası zamaşımı nedeniyle yargı sürecinden düştü. Katliamın yakalan(a)mayan sanıkları aramızda rahatça gezebilirler artık. Zaten aramızdaldı. Onlara kol kanat gerenler de parlamentoda. 19 yıl boyunca gösteri gösteri dalga geçtiler bizimle. 2 Temmuz 1993 yılından, 13 Mart 2012 yılına kadar geçen sürede katliamın seyrini mercek altına aldığımızda bunun böyle olacağı aşıkardı zaten. Madımak Katliamı tartışıldıkça bu katliamın arkasında devletin parmağını görmeye başladık. Maraş'ı, Çorum'u, Gazi'yi tezgahlayanlar Madımak'ı da tezgahlamışlar. Bunu anladık. Peki bu gizli el neden açığa çıkarılmadı? Madımak Katliamı neden aydınlatılmadı? Katliamın aydınlatılmamasında bizim hiç mi suçumuz yok? Siyasetçilerin, medyanın, gazetecilerin, yazarların, aydınların hiç mi suçu yok? Yazarlar, gazeteciler ve medya Hrnt Dink Katliamı'nın arka planının açığa çıkarılması için çok önemli yazılar, belgeler ve kitaplar ortaya koydular. Madımak Katliamı'nın arka planı sorumluları, kamu görevlileri deşifre edilemedi. 13 Mart tarihinde Ankara Adliyesi'nde açıklanan zamaşımı malumun ilanıydı sadece. Boş yere umutlandık, devletin katliamı aydınlatacağını sandık, oyalandık. Bu davadan bir sonuç çıkacağını sandık. Sadece biz mi? Bütün toplum aldatıldı. Sonunda gerçekle yüzleştik, zamaşımı. Katili kurtaran, maddur cezalandıran bir hukuk garabeti koydular önümüze. Yüce Türk Adaleti zamaşımı dedi, böyle tecelli etti. Bu yargı garabetinden sonra bazılarının yüreği ferahladı, ama hukuka olan güven de fazlasıyla sarsıldı. Hakim'le Hekim'e güvenin olmadığı bir ülkede başımıza daha ne felaketlerin geleceğinin işaretlerini görür gibi olduk. Dönemin Sivas Belediye Başkanı Temel Karamollaoglu'nun **Gâzânız Mübarek Olsun** sözüyle başlayan Madımak Katliamı, zamaşımı kararından sonra Başbakan Erdoğan'ın, **Bu Karar Vatanı Millete Hayırlı Olsun** sözüyle tarihe karıştı. Bu iki isim katliamın yaşandığı dönemde aynı partinin mensuplarıydı. Önce katiller gerektiği gibi yargılanmadı, yargılanması gerekenlere dokunulmadı, katilleri savunanlar ödüllendirildi, milletvekili yapıldı. Herşey alenen gözümüzün önünde oldu bitti. Bunu da başardılar, onlara da hayırlı olsun.

Barınağa Kavuştular

Divriği Belediyesi Palanga Mevki'inde bulunan Mühendis Ali Metin fidanlılığı yanında bulunan alanda başıboş sokak köpeklerinin barınması için hayvan barınağı yaptı. Veteriner Hekim Mustafa Koçkaya denetimde yapılan çalışmalarla sokaktan toplanan başıboş köpeklerinin barınma ve yiyecek ihtiyaçları karşılanırken aşılari yapılan hayvanların etrafa verebilecekleri zararların da önüne geçilmiş oldu. Aşılari tamamlanan köpekler buraya gelen vatandaşlar tarafından sahipleniliyor. **Devamı: Sayfa: 7'de**

Otogar yapılıyor

Divriği Belediyesi Aşağıhamam Mahallesi'nde bulunan ve Otogar olarak belirlenen alan ile, mülkiyeti Belediye'ye ait olan Aşağıhamam Mahallesi Atatürk Caddesi üzerindeki İmar planında Akaryakıt ve LPG İstasyonu olarak belirtilen alan üzerine 5393 sayılı Belediye Kanunu'nun 18.Maddesinin (e) bendi ve yine aynı kanununun (j) bendine göre süresi 30 yılı geçmemek üzere Yap-İşlet-Devret Modeli ile Otogar, Akaryakıt ve LPG İstasyonu iş ve inşaatlarının ilgili maddeler doğrultusunda, bunlar üzerinde sınırlı aynı hak tesisine karar vermeye, 2886 sayılı yasanın 35. Maddesi doğrultusunda ihale ile kiraya verilmesine, bu işin 2886 sayılı Devlet İhale Kanunun hükümlerine göre ihale yolu ile yapılması için Belediye Encümeni'ne yetki verilmesi yapılan oylamada oy çoğunluğu ile kabul edildi. **Devamı: Sayfa: 11'de**

Yazarlar...

	Erdoğan ÇINAR 3'de
	Müslüm DOĞAN 9'da
	Hüseyin 7'de ÖZKAHRAMAN
	Haydar YALÇIN 2'de
	Özgür 5'de KARASAR HAN
	Muharrem 12'de YAĞBASAN
	İsmail ÇINAR 7'de
	Esat KORKMAZ 6'da
	Sadık ÇELİK 10'da
	Bedri YALÇIN 2'de
	Nilüfer MURATOĞLU 4'de

Madımak Yanıyor 2'DE 7	Nasıl Hukuk 3'DE 7	Dizi Yazı 4'DE 7	Endüstri Mirası 5'DA 7
8 Mart 6'DA 7	Hayvan Barınağı 7'DE 7	Yağbasan Timisi 10'DA 7	Püdge 12'DE 7

TÜRKİYE keyveni'sİNİ ARIYOR!

Lezzetli tariflerini paylaş, kazan!

BÜYÜK ÖDÜL 3,000 TL

Başvurularınızı; keyveniaraniyor@keyveni.com.tr adresinden yapabilir ve ya 0212 320 57 60 numaralı telefonu arayabilirsiniz.

keyveni
Kurumsal Hızlı Yemek
www.keyveni.com.tr

İADE ADRESİ Nakilbert Sk. No: 25 Sultanahmet - Fatih

MAMARİF Derleyen:Haydar Yalçın

- Adın ne, dedim
- Mamarif, dedi.
Kelime de korkunç geldi. Uzun süre düşündüm, sonra yeniden sordum
- Köyün neresi, dedim.
- Mamarif, dedi.
Karşılıklı oturup yemek yiyince ve konuşunca iyice rahatladım. Zaten akşama kadar soğukta ayakta durmuştum. Öyle bir uyukum geldi ki dayanacak gücüm kalmadı. Yatacağım ama korkuyorum. Uyuyunca boğazıma basabilir diye düşünüyorum. Bunu engellemenin tek yolu da onu dışarı çıkarmak. Kalktım kolundan tuttum. Bir kuş kadar hafifti. Kapiya kadar götürdüm. Kapının arkasındaki köşü çektim. Bunu dışarı çıkardım. Sonra köşü arkadan ittim ve kapiyı kapattım.
Bir taraftan korku, diğer taraftan vicdan azabı beni deli etti. Dışarıda eksi otuz derece kadar bir soğuk vardı. İnsan yarım saatte donabilirdi. Karşımdaki anadan üyrandı. Eğer insan ise ne kadar yanlış yaptım, yok eğer cin ve peri ise alkanısı ise bir şey olmaz diye düşündüm. Düşünürken biraz dalmışım. Gözümü açtığımda tekrar ocağın başında oturduğunu gördüm. Bu kez iyice korktum. Kendimi yokladım. Ben öldüm de hayal mi görüyorum acaba dedim kendi kendime. Biraz önce dışarı çıkardığım kadın kılığındaki şey şimdi tekrar karşımdaydı. Beni korkutan da buydu. İçeri nasıl girebilirdi. Kapının arkası meşe ağacı ile kilitlemişti. İçeri girecek hiçbir yer yoktu. Kafamı kurcalayan başka şey de vardı. İtler havadan uçan kuşu yakalarken, ağıla girdiklerinde niye havlamadılar, davarlar niye ürmedi diyorum, buna neden saldırmadılar diye düşünüyorum. Şimdi tekrar ocağın başında duruyor. Bu düşünceler içinde gördüğüm şeyin kesin olarak insan olmadığına karar verdim. O günü sabaha kadar ben yatakta o ocağın başında oturdum. Hava yeni ağarmıştı ki hemen davarı saldı. Onu da dışarı çıkardım. Kapının zırsasını (kapı ile kasasını birbirine bağlayan demir) taktım, kiliti de kilitledim. Eğer insansa daha

içeri giremez dedim. Akşama kadar korku ve merak içinde davarı yaydım. Akşam korkudan hava kararmadan erkenden davarı ağıla getirdim. Kilit yerindeydi. Kiliti anahtarla açıp kapiyı araladım. Davarı ve köpekleri ağıla koydum. Peşlerinden ben de ağıla girdim. Hava aydınlık olduğu için ağılın içi rahatlıkla görülebiliyordu. Ocağa yaklaştım o yine içeride ve ocağın başında oturuyordu. Bir an cinnet geçirdim. Bütün gücümle buna saldırdım. Bir iki de vurduktan sonra bunu tutup tekrar dışarı attım. O hiçbir şey demiyor, sadece Mamarif deyip ağılıyordu. Dışarı çıkınca arkasından kovaladım. Önüm süre çıplak ayaklarıyla karlara iz yapıp kaçtı. Ben tekrar ağıla geldim. Ağlayarak gidip gözden kaybolmasına rağmen derenin içinde ağlama sesi Döldür Dağı'na çarpıp geri bana geliyordu. Bu ses beni deli ediyordu sanki. Neredeyse cinnet geçiriyordum. Daha sonra sağlıklı düşünmeye başladım. Sağa sola baktım. Bu içeri nasıl giriyor dedim. Uzun uğraştan sonra duman bacasından aşağı indiğini fark ettim. O zaman kesin olarak inandım ki bu insandı. Bu kez vicdanım sızladı, çok üzülüm. Oturdum ağladım. O bir kadındı. Evet bir kadındı ama avurtları içine geçmiş, gözleri çukurlaşmış, saçları keven "kirpi tipinde bir bitki" gibi anadan üyrandı. Dışarıda eksi yirmi derecelik bir soğuk vardı. İçeride duramadım. Dışarı çıktım. Öyle bir soğuk vardı ki normal insan kesinlikle bir saatte donardı. Sağa sola seslendim. Kurt korkusundan fazla da açılamıyordum. Çünkü kurt bir yere siner birden üzerime atlayabilirdi. Çaresiz tekrar ağıla döndüm. Akşama kadar yoruluyordum. Soğukta beni eziyordu. Ot döşeginin üzerinde elbiseli elbiseli uyumuşum. Gece tekrar uyandım ki yine içeride, ocağın başında oturuyor. Öyle bir sevindim ki anlatamam. Dünyalar benim oldu. Kalktım çay yaptım. Ekmeğimin kalanını da ona verdim. Zaten daha önce ağızımın çoğunu yemişti. Yayla evinde çul, kıl torbalar, bezler vardı. Bunlardan uygun olanları getirdim üzerine verdim. Sambağ (öküzleri boyunduruğa bağlayan ip) ile belini

bağladım. Ben de karşısına geçtim. Artık korkum kalmamıştı. Korku yerini şimdi acıma duygusuna bırakmıştı. Sürekli onu konuşturmaya çalışıyordum. Bu amaçla soru soruyordum ama o her soruya Mamarif diye cevap veriyordu. Sabaha kadar böyle geçti. Önce korkudan, şimdi de meraktan ölecektim. Sabah davarı salmadım. Davarın ve köpeklerin üzerine kapiyı kilitledim. Kadını aldım köye (Şahin Köyü) geldim. Köylüler başımıza toplandılar. Herkes hayretle bakıyordu bu kadına. Köyün kadınları bunu güzelce bir yıkadılar. Sandıktan çıkardıkları yedek elbiselerinden bu kadına da giydirdiler. Karşımda o korkunç kadın değil ince uzun ve düzgün boylu, güzel bir kadın duruyordu artık. Bizim kadınlar buna sürekli sorular soruyor, işaretlerle cevaplar alıyorlardı. Sonunda bunun Kürt olduğunu karar verdiler. Hemen kürt köylerinden gelen gelinleri oraya çağırıldılar. Kürt gelinler geldi ama kimse onun Mamarif demesinden bir şey anlamıyordu. Mistikgil de bir kürt gelin vardı, onu çağırın dedim. Gelin geldi. Gelin buna Kürtçe bir iki soru sordu, o cevapladı, o sordu gelin cevapladı, gelin sordu o cevapladı. Biz o zamana kadar kürtçenin dört lehçesinin olduğunu bilmiyorduk. Hiç biri diğerinin lehçesini konuşmasından anlamıyormuş oysa. Bu kadınla Mistikgil'in gelin aynı lisani konuşuyorlar, diğerleri de başka bir lisani konuşuyorlarmış. Bana günlerdir ecel terleri döktüren Mamarif 'in anlamı ise bilmiyorum demekmiş. Köylüler de rahatladı ben de rahatladım. Sonra başından geçenleri bir bir anlattı Mistikgilin geline, oda bize tabi. Kadın başından geçenleri şöyle anlattı. "Ben genç kız iken çok güzeldim. Köyde birisini seviyordum. Beni sevdiğimle evlendirmediler, sevmediğim birisine zorla verdiler. Bu adamın koynuna girmedim. Çünkü sevmediğim birinin koynuna girmek ölümünden beter geliyordu bana. Bunun üzerine çeşitli baskılar ve zulümler yaptılar bana. Bu baskılara dayanamadım aklımlı

HAYDAR YALÇIN

alihaydaryalcin@yahoo.com.tr

ytırdım, dağlara düştüm. Dağlarda geziyor, çok acıkınca evlere gelip ekmek istiyordum. Bu şekilde yaşarken akrabaları beni Elazığ'a deli hastanesine götürmeye karar verdiler. Beni yakalayıp zorla Çetinkaya'dan trene bindirdiler. Tren hareket ettikten bir süre sonra bir fırsatını bulup tren den atlattım. Atladığım yer bir derenin içiydi. (Meli Köy'e yakın bir dönemec) Dağlar tamamen karla kaplıydı. Dereye yukarı karı yara yara çıktım. Sonra suya düştüm. Üzerimdeki elbiseler ıslandı, sonra da buz tuttu. Baktım öleceğim, elbiselerimi çıkarıp attım. Dereye yukarı gelince ağılları gördüm. Ağıllardan birinin içerisine girdim. Orada davar kurluğuna belendim ve ısındım. Böylelikle donmaktan kurtuldum. "şimdi karşınıza o güzel kadın gitti, deli kadın geldi. İşte benim talihim bu dedi". Çamşih'ta bu kadının ismi Mamarif olarak kaldı. Bu hikâyeyi yılda belki onlarca kez anlatırr ve dinlerdik. Dinlerken birbirimize sokular korkudan yüreğimiz parçalanacak gibi olurduk ama yine de anlatırdık. Bu kadının çektikleri bizi büyüyeneye kadar üzdü. Olayı en ince noktasına kadar anlatırdık da Mamarif'in sonunun ne olduğunu, nere gönderdiklerini akıl edip sormadık. Şimdi bu kaynaklar yok oldu. Keşke olsalar da Çamşih'tan nereye gönderdiklerini, oradan gittikten sonra nasıl bir hayat sürdüğünü öğrenebilseydik. Sevgili dostlar bu yaşanmış öyküden çok ders çıkarmak gerekir. Bu öykünün derlenmesinde Sevgili İsmail Metin'in emekleri büyüktür. Kendisine teşekkür ediyorum. Öykünün birinci bölümünü okuyan dostlardan, okurlarımızdan teşekkür telefonları ve meaileri aldım, ben de bütün okurlarımıza ilgileri için teşekkür ediyorum. Gelecek sayımızda çarpıcı ve güzel öykülerimizle yine burada olacağız. Derin saygılarımla.

M. BEDRİ YALÇIN

mbedriyalcin@myynet.com

Tanrısai Krallar

İnsanoğlu ilk çağlardan beri yaradılış ve varoluş üzerine düşünce üretmiş, kendi yaşam koşulları içinde efsanelerle, menkıbelerle ve mitolojik destanlarla toplumsal düzenlerine çekidüzen vermek amacıyla çeşitli fikirler geliştirmişlerdir. Bu şekilde kahramanlık, yiğitlik, mertlik, sevgi, ahlak, sadakat ölçütlerini ortaya koymuş ve örnek alınacak davranışlar olarak kendi toplumlarına sunmuşlardır. Çok sonraları geliştirilen felsefi kavramlardan önce en fazla da ilah kavramı üzerinde kafa yormuşlardır. Yerleşik düzene geçiş toplumsal olarak bir arada yaşamaya başladıklarında geliştirdikleri bu ilah kavramını, ortaya çıkan kralların ya da tiranların otoritesini güçlendirmek için kullanmışlardır. Bu amaçla başlangıçta kralların tanrısai bir kimlikleri de kabul edilmiş ve yarı tanrı yarı kral şeklinde bulundukları toplumu yönetmişlerdir. Kralın tanrısai kimliği kabul edilmediği zamanlarda ya kralın anası ya da kralın eşi ana tanrıça olarak kabul edilmiş, toplumsal düzenler bu şekilde sağlanmış. En eski uygarlıklar olan Mısırlılarda, Hititlerde ve Sümerlerde tanrısalılık bu şekilde ortaya çıkmış olmasına rağmen, Antik Yunan'da felsefi düşüncelerin gelişmesi sonucunda tanrıların konumu değişmiş, bir bakıma devlet otoritesi ile dini otorite farklılaşarak krallarla tanrıları biri birinden ayrılmışlardır. Ancak yine de tanrıları yarı tanrı, yarı insan şeklinde dev varlıklar olarak kabul edilmiş ve tanrıların da insanlar gibi bir yaşam sürdürdüklerine inanılmıştır. Yine de bu dönemde de tanrıların korkusu çekilmiş ve gazaba gelmemeleri için krallar bile hep diken üzerinde durmuş, toplumun üzerinde bir baskı unsuru olmuşlardır.

Tek tanrılı dinlerin ortaya çıkmasıyla kral tanrı ilişkisi çok fazla değişmemiş, toplumun gözünde ayrı yerlerde dursalar da devlet yönetimlerinde çoğu zaman dini kuralları geçerli olmuştur. Musevilik adına kurulan İbraniler ve İsrail devleti kutsal kitaplarına sıkı sıkıya bağlı, adeta bir din devleti şeklinde kurulmuşlardır. Hristiyanlıkta kilise her zaman devletin işine karışmıştır. Müslümanlıkta ise, halifelik kral ya da padişahın şahsında birleşmiştir. İran Şiiliğindeki Ayetullah bugün devlet başkanından ayrılmış görünse de İran'daki şeriat rejimi dikkate alındığında dinin etkisi açıkça görülmektedir. Batıdaki rönesans hareketlerinin de etkisiyle bireyin özgürleşmesi, hukuk devleti, laiklik, insan hakları ve demokrasi kavramlarının gelişmesi sonucunda dinde de reform hareketleri başarıya ulaşmış ve devlet işleri biri birinden ayrılmış, kilisenin ve engizisyon mahkemelerinin etkinliği yok edilmiş çağdaş hukuk normları geçerli kılınmıştır. O zaman hem hakları, hem de devlet yöneticileri dini kuralları dayatmalarından kurtulmaya başlamışlardır. Türkiye Cumhuriyeti de Cumhuriyetle birlikte halifelik ve şeriat mahkemelerini kaldırması batı tipi bir laikliği benimsemiştir. Buraya kadar yapılan tespitlerden, tanrısal kimlikte ya da dini kurallarla toplumu yönetmenin daha kolay olacağı şeklinde bir sonuç çıkarmak mümkündür. Zaten siyaset uzmanlarıncı tanrı korkusunun hakim olduğu bir toplumda, tanrısal kimlikleri referans alan devlet yöneticilerine karşı biat kültürünün daha fazla geliştiği kabul edilmektedir. Bugün bile dini söylemleri siyasete en az katan Avrupa demokrasilerinde bile zaman zaman bazı ırkçı liderler farklı dinlere mensup oldukları gerekçesiyle yabancı düşmanlığı üzerinden siyaset yapmayı tercih etmektedirler. Avrupalı bazı liderler ise, doğrudan dindarlığa soyunup toplumun dini değerlerini okşayacak söylem ve eylemleri alışkanlık haline getirmekte ve bu özellikleriyle toplumu etkilemeye çalışmaktadırlar. Bu gibileri düşündükçe ister istemez uygar düşünce adına kimsenin bugün adını dahi anmadığı ve çoktan tarihin çöplüğüne gitmiş Hattuşil, Şuppililuma, Nabukadnezar ve Ramses II gibi tanrısal krallar insanın aklına geliyor. Binlerce yıl öncesine özenenler akıllara durgunluk veriyor. Bizde akıl olmadığını bilen ve "Seninki de akıl mı, şimdi durup dururken bu yazı da nereden çıktı" diyenlere ise, belki de söylenecek en iyi söz, "Tanrı hiçbir ülkeye tarihin çöplüğüne atılacak kral nasip etmesin" demek geliyor içimden.

Madımak Hâlâ Yanıyor

Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen Madımak Katliamı Davası zamanaşımı nedeniyle düştü. 13 Mart tarihinde mahkemenin aldığı bu karar tepkilere neden oldu. Kararın açıklanmasından önce Ankara Adliyesi'nin önünde toplananlar, bu kararın zamanaşımı kararına tepki gösterdiler.

Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesinde görülen Madımak Katliamı Davası zamanaşımı nedeniyle düştü. 13 Mart tarihinde mahkemenin aldığı bu karar tepkilere neden oldu. Kararın açıklanmasından önce Ankara Adliyesi'nin önünde toplananlar, bu kararın açıklanmasına tepki gösterdiler. Polis göstericilere biber gazı ve jop kullandı. Onlarca kişi polisin müdahalesiyle çeşitli yerlerinden yaralandılar. Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi'nin zamanaşımı kararının ardından Divriği Gazetesi'ne özel bir açıklama yaptı. Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök'ün yaptığı açıklamanın tam metnini yayımlıyoruz.

Sivas Hâlâ Yanıyor

2 Temmuz 1993 yılında yaşanan Madımak Katliamı'nın üzerinden tam 19 yıl geçti. Bu süre boyunca bu davanın üzerine gerçek anlamda gidilmedi. Sanıklar, failler ve katiller şu ya da bu şekilde korundu. Gerçek yargılamaya yapılmadı. 13 Mart günü Madımak Katliamı Davası zamanaşımından düştü ama vicdanları da yaraladı. Madımak hâlâ yanıyor. Türkiye'nin yüz karası olayda otuz üç insanı katleden zihniyet hâlâ yanan ateşi söndürmek yerine üzerine benzin dökerek yangının büyümesine hizmet ediyor.

Zamanaşımı kararı toplumumuzu derinden yaralamıştır. O tarihte doğan, adlarını Hasret, Behçet, Gülsüm, Muhlis, Edibe, Nesimi koyduğumuz çocuklarımız 19 yaşına girdiler, ve hiç görmedikleri bir yangında isimlerini aldıkları aydınların katilleri bulunsun diye cezalandırılınsın diye Ankara Adliyesi önlerinde jop yiyip biber gazı solumaya devam ediyorlar. Tıpkı yıllar önce aynı kaderi paylaşılan ve suçlarının ne olduğu belli bile olmayan isimlerini çocuklarımızda yaşattığımız Deniz, Yusuf, Mahir,

Polis göstericilere biber gazı ve jop kullandı. Onlarca kişi polisin müdahalesiyle çeşitli yerlerinden yaralandılar. Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi'nin zamanaşımı kararının ardından Divriği Gazetesi'ne özel bir açıklama yaptı.

Hakan Gök
Divriği Belediye Başkanı

Erdal ve Eren gibi. Felsefemize sadık kaldığımızdan olsa gerek İncinsen de inciltme deyip isimlerini çocuklarımıza verip arkaarından ağıtlar yakıp adlarını ölümsüzleştirdiğimiz insanlarımızı katleden zihniyetten en azından katillerinin bulunup yargılanmasını, cezalandırılmasını istemek bu ülkenin bir bireyi olarak en doğal hakkımızdır. Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi Madımak Katliamı davasında bir karar verdi. Davanın sanıkları Şevket Erdoğan, Köksal Koçak, İhsan

Çakmak, Hakan Karaca ve Necmi Karameroglu hakkında 15 yıllık zaman aşımı süresinin 2 Temmuz 2008'de dolduğu ve davanın düşürülmesi gerektiği yönünde karar alındı. Olayın en yaralayıcı kısmı, bu eylemin insanlığa karşı suç oluşturduğu kabul edilse bile, bu suç türünün 2005'te yürürlüğe giren yeni TCK'da yer aldığını, dolayısıyla bu tarihten önceki olaylara uygulanmayacağını savundu. Bu dava mahkeme salonlarında, koridorlarında bitse bile, bizim beynimizde ve yüreğimizde hiç bitmeyecek. Onlar sanık avukatlarını, kariyerlerinin en uç noktalarına getirip bakan ve milletvekili yaptılar. Katliamın faillerini, sanıklarını saklayıp kolladılar. Biz ise kaybettüğümüz canlarımızın hep yanında olduk. Olmaya da devam edeceğiz. Kayıplarımızı, canlarımızı hiçbir zaman unutmuyacağız, unutturmayacağız. Evet katliamın üzerinden 19 yıl geçti. Sivas hâlâ yanıyor ve kimse söndürmeye çalışmıyor. Bana göre bu bir insanlık suçudur. Bu olay dünyaya yaşatılmış en önemli katliamlardan biridir. Divriği Gazetesi aracılığıyla bütün hemşerilerime sevgi ve saygılarımı sunuyorum konu üzerindeki hassasiyetlerini ve dik duruşlarını devam ettirmelerini istiyorum.

Hakan GÖK
Divriği Belediye Başkanı

FİDİL
AĞAÇ MAMÜLLERİ

• KAPI PANELİ • SUNTA
• SONTALAM
• MDF • MDF LAM
• MEDEKAP • PROFİL

Organize Sanayi bölgesi Keresteciler Sitesi
8. Sok. No: 10-12 İkitelli/İST.
Tel: (0212) 670 00 63 - 64 Fax: (0212) 670 00 98
E-musapala@tnn.net

Egemenlerin Hukuku

Yeni Anayasa tartışmaları sürerken Divriği Kültür Derneği üyelerini ve köy derneklerini bilgilendirmek için anayasa ihlallerini konu alan bir panel düzenledi. DKD Genel Sekreteri Mehmet Aydın'ın yönettiği panele konuşmacı olarak ÇHD(Çağdaş Hukukçular Derneği) İstanbul Şube Başkanı Av.Taylan Tanay, Birgün Gazetesi Yazarı Av. Sabri Kuşkonmaz ve Okan Üniversitesi Öğretim Üyesi Deniz Gedik konuşmacı olarak katıldılar.

İKTİDARIN HUKUKUNU KALDIRALIM

Divriği Kültür Derneği Genel Merkezi'nde Nasıl Bir Hukuk tartışması adı altında bir panel düzenlendi. Konuşmacı olarak ÇHD İstanbul Şube Başkanı olarak Av.Taylan Tanay, Birgün Gazetesi Yazarı Av. Sabri Kuşkonmaz ve Okan Üniversitesi Öğ. Üyesi Deniz Gedik katıldı. Paneli DKD Genel Sekreteri Mehmet Aydın yönetti. Türkiye'nin yakın geçmişindeki önemli davalardan Ergenekon, KCK, Hopa ve Madımak gibi davalarda yaşanan hukuk skandalları mercek altına alındı. Mehmet Aydın kısa bir hukuk değerlendirmesi yaptıktan sonra, Metin Göktepe, Madımak, Gazi, N.Ç Hopa, 16 Mart Katliamı, Taksim 1 Mayıs Katliamı, Susurluk, KCK, Hrant Dink ve Ergenekon gibi davalarda yaşanan hukuk skandallarına dikkat çekti.

Panelde ilk sözü alan Av. Taylan Tanay, Özel Yetkili Mahkemeler ve Terörle Mücadele konularına ilişkin konuştu. Tanay, bu topraklarda hak ihlalleri ve hukuk skandalları her zaman var. Toplu mezarlar konusu hepimizin malumu. Gazi ve Madımak Davasını hepimiz yakından izliyoruz. Hukuk sınıfsal bir kavramdır. Dünyanın her yerinde bu böyledir. Hukuk egemenin iradesidir, onun çıkarlarını korur. Bu açıdan Hukukun

Üstünlüğü, Hukuk Devleti kavramlarının hiç bir değeri yoktur. Emekçiler, kadınlar, sosyalistler, devrimciler açısından onların haklarını korumak adına hukukun alanının genişletilmesi mücadelesini de reddetmemek gerekir bu açıdan. Terörle Mücadele Kanunu inanılmaz bir kanun. Türkiye'deki mahkemelerin üçte biri bu kanuna girer, dedi. Daha sonra söz alan Deniz Gedik Hukuk Devleti üzerine konuştu. Gedik, Hukuk Devleti teknik olarak belli kuralları içerir. Bu

kuralları koyanlar da toplum da bu kurallara bağlı kalmalıdır. Susurluk davasında bunun çarpıcı örneğiyle karşı karşıya kaldık. Derin devlet hukuk devletini askıya aldı burada. Vatan millet için, bölücülere karşı söylemleriyle hukuku askıya aldılar. Onlara göre Devletin A-li menfaatleri hukukun üstünlüğünden daha üstündür çünkü. Hukukun askıya alınması hem devletin, hem de toplumun bir kesiminin aklında olan birşey. Devlet akli sadece derin devlette mi akla

geliyor peki? dedi. Sabri Kuşkonmaz da, İktidarın Anayasası ve Yargısı konusunda konuştu. Kuşkonmaz, Ragıp Zarakolu ve İsmail Beşikçi örneğinden yola çıkarak, bir anısını anlattı. 1987 yılıydı, İsmail Beşikçi bir kitabından dolayı tutuklanmıştı, yayıncısı da Ragıp Zarakolu idi. Mahkeme başladı, yargıç Beşikçi'ye savunma yapması için söz verdi. Beşikçi, ben savunmadan daha önemli bir şey söylemek istiyorum dedi, Zarakolu'na dönerek, bu kitabım yayımlandıktan sonra

tutuklandım, yayıncıma teşekkür etme fırsatı bulamadım. Bu kitabı yazıp yayıncıma götürdüğüm zaman, hiçbir şekilde, hukuken şu sakıncası var gibi değerlendirmeye girmedim. Bu kitap bilimsel olarak doğru bir kitap yayımlayalım

dedi. Kitabımda suç aramadan yayımlandığı için kendisine teşekkür ederim dedi. Zarakolu'da Beşikçi'ye dönerek, estağfurullah hocam olumlu, asıl biz size teşekkür ederiz, böyle bilimsel bir kitap yazdığınız için dedi. İşte hukuku böyle yeniyorsunuz. O DGM 12 Eylül'ün ürünü bir mahkemeydi. 1977'de DGM'yi işçi sınıfı mücadelesi ortadan kaldırdı. Bugün bunun yerine Özel Yetkili Mahkemeleri kurdular. Bunu da mücadeleyle kaldırmak gerekir dedi.

*ERDOĞAN ÇINAR

erdcinar@yahoo.com

Sivas Davası

Sivas davası düştü. Davanın zaman aşımından düşmesine karar veren hakim, bu suçu işleyenlerin kamu görevlisi olmadıklarını öne sürdü ve bunu gerekçe göstererek bu vahşeti insanlık suçundan saymadı.

Biz suçun tanımlanmasının suçun niteliğine göre yapıldığını düşünüyorduk, yanlışsız. Kişinin suçu işlerken giydiği elbisenin suçun vasfını esastan değiştirebileceğini bu kararla öğrenmiş olduk.

Yine de kafamızda bir soru işareti var. Bu suçu sivil irade mi işledi, yoksa bu suçun faili sivil kıyafet giymiş devlet miydi ? Bu noktada çok emin olamıyoruz. 1 Temmuz 1993 günü Sivas'tayız 4. Pir Sultan Abdal Şenlikleri başlamış. Şenliklere katılım yüksek düzeyde, katılımcılarda büyük bir coşku var. Öte yanda bu şenliklere muhalefet eden gruplar yoğun aleyhte propaganda altında son derece gerilmişler. Sivas büyük olaylara gebe, gelmekte olan vahşetin ayak seslerini duymamak mümkün değil. İşte tam da bu sırada Sivas'ta bulunan özel jandarma timi ve özel polis timi nereden geldiğini bilemediğimiz bir emirle Divriği'ye gönderiliyor. Divriği sükunet içinde, günlük güneşlik, hiçbir olay yok.

Sivas'ta olacağı belli olayların önünü alabilecek kolluk kuvvetlerini bir gün önceden pikniğe gönderir gibi, suç mahallinden uzaklaştıran emri mahkeme kararına göre veren bir sivil yurttaştı, acaba bu emri hangi sivil yurttaş verdi ? İşte bizler bunu çok merak ediyoruz.

2 Temmuz günündeyiz. Olaylar başlamış ortalığı nereden geldikleri belli olmayan azgın bir kalabalık doldurmuş. Vilayeti basıyorlar, Kültür Müdürlüğünü taşla tutuyorlar, cumhuriyet aleyhine, laiklik aleyhine sloganlar atıyorlar, yedi saat boyunca yeri göğü inletiyorlar.'Cumhuriyet burada kuruldu, cumhuriyeti burada yıkacağız' diye naralar atıyorlar.. Etrafta ne bir polis ne bir jandarma ne bir asker var. Cumhuriyetin kolluk kuvvetleri sanki yer yarılmış da yerin içine girmişler. Azgın kalabalık Madımak otelinin önüne geldiğinde, bir askeri birlik olacağı belli olayların önünü almak için olay mahalline intikal ediyor. Otelin önünde toplanmış vahşi güruh bir elde benzin bidonu, bir elde kibrit oteli içindeki insanlarla birlikte ateşe vermek üzereler. Derken yine bir emir geliyor ve askeri birlik geri çekiliyor. Mahkeme kararına göre bu emir de bir sivil yurttaştan gelmiş olmalı. Bu sivil yurttaşın kim olduğu konusundaki merakımız giderek artıyor. Askerler çekildikten sonra benzinler dökülüyor kibritler çakılıyor. Alevler yükseliyor, otuz yedi can canlı, canlı yanıyor, yanmış insan etinin kokusu yayılıyor etrafa, insan külleri uçuşuyor havada. Sağlıklı beyinlerin algılamada zorlanacakları, vicdanlı bireylerin duyduklarında ürperecekleri, insan olmaktan utanacakları bir sıra dışı katliam yaşanıyor. Bu utanç verici olay Ankara'ya ulaştığında dönemin başbakanı Tansu Çiller; 'Otel saran yurttaşlarımıza bir şey olmamıştır' diyerek bir yandan otelin önündeki güruh sürüsünün olaydan zarar görmemesinden duyduğu sevinci ortaya koyuyor, bir yandan da otelde yakılanların kendi yurttaşları olmadığını açık bir şekilde ifade ediyor.

Tansu Çiller'in bu cümlesi devletin sesi miydi yoksa ona bu cümleyi söyleten bir sivil irade miydi? Üst mahkeme kararı ile cinayeti işleyenler siviller miydi, yoksa -en hafif tabiriyle-devletin içinde kümedenmiş kendini devlet sanan çeteler miydi sorusu aydınlanmış olacak. Ancak Tansu Çiller'in olaya verdiği tepki akıllarda başka bir soru doğuruyor. Türkiye Cumhuriyeti devleti Alevileri kendi yurttaşları olarak görmüyor mu?

Sivas yangınının davası onlarca yıl sürdü, sonunda hakim, suçu sivillerin işlediğine kanaat getirdi, insanlık suçu kapsamından çıkardı ve davayı zaman aşımından düşürdü. Bu haber kendisine ulaştığında Başbakan Recep Tayyip Erdoğan davayla ilgili duygularını 'Milletimize Hayırlı Olsun' diyerek dile getirdi. Bu kararın Sivas'ta yakılanlara bir hayır getirmeyeceği aşikardır.

Recep Tayyip Erdoğan da Tansu Çiller gibi 'milletimiz' derken otelin dışında bir elinde benzin bidonu bir elinde kibritle Sivas'ı kana bulayanları kastediyorsa eğer, -ki öyle görünüyor-, durum. Sivas davasının zaman aşımına uğratılmasından çok daha vahimdir. Biz bu devletin yurttaşları değil miyiz ? sorusunu daha kaygılı bir sesle soruyoruz yeniden. Eğer bu devlet bizleri yurttaş saymıyorsa kendi kendisini bölüp parçalıyor demektir. Asıl görülmesi gereken dava da budur.

Yunus Emre diyor ki;

Gayrıdır her milletten bu bizim milletimiz

Hiç dinde bulunmadı, din ve diyanetimiz

Bu din ve diyanette, yetmiş iki millette

Dünya ve ahrette, ayrıdır ayetimiz

Ne rüku vardır, ne sücut, ne kible vardır, ne mescit

Daima ol dostla gerçek olur münacatımız.

Büyük Alevi ozanı Yunus'un da dediği gibi biz ayrıyız ve farklıyız. Bu gerçeği siz de biliyorsunuz bizlerde biliyoruz. Bir ülkenin farklılıkları o ülkenin en büyük zenginliğidir. Farklılığımızı zenginlik olarak kabul edebilecek bir olgunluk beklemiyoruz sizden, hiç olmazsa farklılıklara tahammül etmeyi deneyin. İnsan yakmakla bizi değil ancak kendi insanlığınızı tüketirsiniz. İnsanlık umurunuzda değilse eğer, hiç olmazsa ülkenin bütünlüğü ve selameti için yapın bunu.

**Alevi Tarihçisi- Yazar*

**DİVRİĞİ'NİN
ALTIN REHBERİ**

**YAKINDA
ÇIKIYOR**

Siz de bu rehberde yerinizi alın.

Divriği Sanayici ve İşverenleri Rehberi hazırlanıyor. Divriğili sanayiciler, işverenler, esnaflar, ticaretle uğraşanlar, isterlerse bu rehberde yerini alacaklar. Her Divriğili bu rehber aracılığıyla birbirini tanıma fırsatı bularak, ticari dayanışma ilişkileri kuracaklar.

İrtibat Tel: 0212 516 29 84 - Saadet Bayar: 0532 327 19 58

YILTAŞ SİGORTA
ARACILIK HİZMETLERİ LTD. ŞTİ.

ANADOLU SİGORTA **AXA SİGORTA** **Ankara Sigorta** **HDI ERGO**

Mehmet DİKTAŞ
(0532) 283 82 35

Kazım Karabekir Caddesi Tuna Han 101/46 -47 İskitler / ANKARA
Tel:(0312) 341 66 17 (Pbx) 384 67 26 -341 18 26 Fax: (0312) 341 58 27
www.yiltassigorta.com.tr

Oğuz ERYILDIRIM
(0532) 292 10 96

TRAFİK KASKO KONUT İŞYERİ
İNŞAAT ALL RİSK
NAKLİYE ve MAK.KIRILMASI

UNUTULMASINLAR DİYE YAZI DİZİSİ-26

Bağımsızlık, Demokrasi ve Sosyalizm
Mücadelesinde kaybettiğimiz Divrigililer

Hazırlayan
Mahmut ŞENGÜL

msengul@divrigi.com.tr
KATKIDA BULUNANLAR
Müslüm Doğan, Hıdır Çam, Yahya Bayar

12 Eylül Faşist Darbesi'nin üzerinden dört, beş yıl geçmişti. Göstermelik olsa da seçimler yapılmış, parlamento yeniden açılmıştı. Baskılar, işkenceler darbenin ilk günlerindeki gibi sistematik olarak hâlâ devam ediyordu. En küçük demokratik örgütlenme şiddetle bastırılıyordu. Solun ana gövdesini oluşturan yapılar dağılmış, binlerce kişi cezaevine atılmıştı. Ülke boydan boya askeri kışla gibi yönetiliyordu. Devrimcilerin bir kesimi cuntaya karşı mücadele etmek için dağlara çıkarken, bir kesimi de şehirlerde ve köylerde ayakta kalma mücadelesi veriyorlardı. Ali Erol'u böyle zor bir zamanda tanıma fırsatım oldu. İstanbul'da kalıyordu. Bakır İşlemeciliği yapıyordu. Tepsi ve sini benzeri Bakır Tabaklara ince ince işlemeler yaparak adeta sanat eseri ürünler ortaya çıkarıyordu. Kapalı Çarşı'nın bitişğinde Bakırcılar Çarşısı'nda çalışıyordu. Aslında çalıştığı işyerine gidemez haldeydi, aranıyordu çünkü. O da Beyazıt ve Laleli bölgelerinde yol ortalarına oturarak elindeki bakır tepsilere nakışlar işleyerek satıp ekmeğini kazanıyordu. Onun bakır üzerine ince ince nakışları döktürmesi yoldan geçenlerin ilgisini çekiyor, durup Ali Erol'u seyreliyorlardı. Operasyonlardan ve kaçak yaşamaktan bu yolla nisbeten kurtuluyordu Ali. Oradakiler bakır levhalara oya gibi, nakış nakış işleyen bir devrimci olduğunu bilselerdi, belki de hemen polise ihbar edeceklerdi. Ali Erol, Deniz Gezmiş'in kurmuş olduğu THKO'nun devamı olan TDKP Örgütü'ne mensup bir devrimciydi. Ali Erol'u yakından tanıyan arkadaşı Evrensel Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni İhsan Çaralan yazdı. Kendisine teşekkür ederim.

Mücadeleyle geçen bir yaşam

Bütün Yaşamı mücadeleyle geçen bir devrimci: Ali Erol
Ali Erol, 1952 yılında Sivas'ınDivriği İlçesine bağlı Akmeşe (Ziniski) köyünde yoksul bir köylü ailesinin çocuğu olarak dünyaya geldi. İlkokulu köyünde, ortaokulu ise köyüne 5 kilometre uzaklıktaki Cürekk Ortaokulu'nda okudu. Liseyi okumak ve çalışmak için 1970 yılında İstanbul'a gitti. 1971 yılında Fatih Akşam Ticaret Lisesi'ne kaydoldu. Politikayla tanışması ve mücadeleye atılması o yıllarda başladı. 1970'li yıllardaki yoğun mücadele içinde bulunduğu illerde Yurtsever Devrimci Gençlik Dernekleri (YDGD) saflarında mücadele etti. 1977 yılında Ankara'ya gitti ve devrimci mücadelesini orada sürdürdü. Her türlü faşist ve gerici saldırılar karşısında mücadelesinden taviz vermedi. Ankara Kavacık bölgesinde gençlerin Halkın Kurtuluşçusu abisi oldu. Kavacıklı gençler belki de devrim ve sosyalizm düşüncesini ilk Ali Abilerinden duyular. Ali Erol oturduğu çevrede sevilen, sayılan ve saygı duyulan bir devrimciydi. Eşi Selma ile o yıllarda tanıştı ve 1986 yılında evlendi. Aynı yıl tekrar İstanbul'a dönen Ali Erol devrimci mücadelesini İstanbul Yenibosna'da devam ettirdi. 1987 yılında bir kızı ve 1990 yılında bir oğlu oldu. Uzun süre İstanbul'da yaşayan Erol, 1995 yılında Evrensel gazetesinin çıkışında yer alarak gazetenin ilk sorumlu yazı işleri müdürü oldu. Yazı işleri müdürü olmasıyla birlikte art arda hapis ve para cezaları da almaya başladı. Hapis ve para cezalarının kesinleşmesi üzerine zorunlu olarak yurt dışına çıkmak ve İngiltere'ye yerleşmek zorunda kaldı. İngiltere'deki zorlu sürgün yıllarında da mücadeleyi bırakmadı. İngiltere'ye gittiği günden başlayarak Türk ve Kürt Dayanışma Merkezi'nin (Day-Mer) çalışmalarına katılıp emek ve özgürlük mücadelesinde yerine aldı. İngiltere'ye geldiği ilk günden hayata gözlerini kapattığı ana dek Day-Mer üyesi olarak kalan Ali Erol devrim ve sosyalizm davasının hep sadık bir neferi oldu; barış için halkaların kardeşliği için, sömürsüz ve sınıfsız bir insanlık dünyası için mücadele etti. Bu çalışmaları içinde fedakarlığı, dostluğun, insan canlılığının, hak gözetirliği örneği bir kişi olarak tanındı Ali Erol. Onu bugün de bu özellikleriyle anımsamaktadır tüm tanıyanları, Bu çalışmaları sırasında kansere yakalandığını öğrendi Ali ama hiçbir zorluktan yılmadığı gibi kansere karşı da güçlü bir direniş gösterdi. 1 yıl boyunca hem çalışmalarını hem de tedavisini sürdürdü. Bu arda Türkiye'ye gelip buradaki mücadele arkadaşlarını, dostlarını da “son bir kez görmeyi” de ihmal etmedi. Ancak hastalığı çok ileri

Ali EROL

**Gazeteci
Metin Göktepe'nin
Cenaze Töreni
(Tabutun başında
çömelerek oturan,
Ali Erol)**

bir aşamada teşhis edilmişti ve bu onun hastalığı alt etmesini engelledi. 7 Ağustos 2004'te yaşamını yitirdi. Ancak Ali Erol sevenlerinin ve yoldaşlarının kalbinde yaşamaya devam ediyor. Sosyalizm ve devrim davasının bir neferi olarak, fedakarlığın ve çıkarsız çalışmanın örnek bir kişiliği olarak Ali Erol yaşamından sonra da örnek olmaya devam ediyor. Metin Göktepe'yle birlikte, aynı safta Ali Erol'un Evrensel Gazetesi'nde yazı işleri Müdürlüğü'ne başladığı dönem, Türkiye'de basın üzerindeki baskıların muhabirlerin, gazete sorumlularının köşe başlarında öldürüldüğü, gazete binalarının bombalandığı gazete binalarının havaya uçurulduğu, matbaaların basacağı metinlerde “yasak kelimeler olduğu”nda basmadığı bir dönmemdir,. Bu yüzden de bir kişinin Evrensel Gazetesi'nin sorumlu yazı işleri müdürlüğünü kabul etmesi için, ya deli ya da

yaşamını devrimi ve sosyalizm mücadelesine adanmış bir devrimci olması gerekirdi, Ali Erol elbette, yaşamını devrimi ve sosyalizm mücadelesine adanmış olanlardandı. Ülkemizde sadece devrimi ve sosyalizm mücadelesini yaşamını adayanlardan değil ama aynı zamanda bir insan olarak alçak gönüllülüğün, yardımlaşmanın, büyük küçük demeden üstüne düşen her görevi aynı ciddiyet ve titizlikle yapan bir kişiydi. Onun bu çalışkanlığı ve ciddiyetinin gazetede uyandırdığı duygu; “Eğer bir işi Ali Erol üslendiyse gözün arkada kalmasın” biçimindeydi. O ağır çalışma koşullarında ve Türkiye'de kontra güçlerin devrim ve demokrasi mücadelesini geçtiği her yola her yere adeta mayın döşendiği günlerde Ali Erol, Evrensel'de istikrarın, mücadele azminin, inancın, doğru bildiğinde ısrarın, her gün cesaretle güne yeniden

başlayıp bunu gecenin yarısına kadar sürdürmenin örneği olmuştur. Eğer Metin Göktepe Evrensel'in,(Metin'in Evrensel'in muhabiri olduğu ve öldürüldüğü dönemde Evrensel'in sorumlu yazı işleri Müdürü de Ali Erol'dur.) korkusuz, gerçeğini ortaya çıkması için gözün kırpmadan hayatını feda eden muhabirinin örneği ise Ali'de Metin'in arkasında, o en ön cephede gerçeğin peşinde koşabilsin diye tüm kararlılığı ile duran sessiz, ama o sessizliği ile bütün tereddütleri, ileriye gidişin engellerini ortadan kaldıran gücün simgesi idi. Elbette bunlar Ali yaşamını yitirdiği için, protokol gereği söylenen şeyler değildir. Tersine bunlar; Ali Erol'u tanıyan gazetede ki ya da gazeteye gelmeden önceki yaşamın bilenlerin ortak düşüncesidir. İleride Evrensel'in tarihini yazanlar, Metin Göktepe ve Ali Erol'un aynı dönemde Evrensel'de yan yana gelmiş olmalarına ve onların birbirini tamamlayan işlevlerine bakarak Evrensel'in oluşturduğu gazetecilik geleneğinin ana dayanağını göreceklerdir. Ali Erol, bu dünyada kaldığı 52

NİLÜFER MURATOĞLU

nilufermuratoglu@gmail.com

Son Yazı

**Kazdı durdu bahçemizi bunca yıl acı,
Umutsuzluğumuz insan kalmak içindi**
Melih Cevdet Anday

Evet, umutsuz yazılara benzeyebilir belki bütün yazılarım ama hep üstüne gitmek için oldu haksızlıkların, kötülüklerin; daha güzel bir dünya içindi kötümserliğim. Yıl 1975'ti, lisedeki ilk kompozisyon yazım çok beğenilmişti edebiyat öğretmenim tarafından. 75'te Lice depremi olmuştu, bir bayram günüydü ve bayramı burukluğunu yaşamıştım Lice'deki insanları düşünerek. Onlar soğukta naylondan yaptıkları çadırlarda yaşadılar uzun süre... Yazımın başlığı “Biz de bir gün bayram yapıcaz” olmuştu; yapacağım yerine “yapıcaz” yazdığım için bir notum kırılmıştı imladan ve on üzerinden dokuz almıştım. Öğretmenimiz, “ilk defa bir kompozisyonu başkalarına da okuttum” dediğinde, çok gururlanmıştım. Yıl 2012 yer Van, Erciş ne değişti, yıllarla yoksulluğun daha derinleşip öfke çılgınlığına dönüşmesinden başka? Sonra tarih öğretmenime tiyatro kolunda bir duvar gazetesi çıkarmayı önerdim, hemen destekledi. Gazetenin adını Perde koyduk, yeşil kadifeden perde yaptık; perde açıldı ve bir tiyatro sahnesine benziyordu gazetemiz. Tarihim kötüydü, bütünlemeye kalırdım her sene, bilmezdim Mohaç Savaşı nerede oldu, kaç yılında nereleri fethettik. Ama asla tembel değildim; uygarlık tarihi, dinler tarihi, şiir ve felsefe okurdum. Tarih öğretmenim gibi diğer öğretmenlerim de notla değerlendirmez, fikirlerime ve öğrenme tipime saygı duyarlardı. Sene 1979, dünya çocuk yılıydı. Öğlen okuldan geldim, oturdum masaya ve gazete için dünya çocuklarıyla, ülkem çocuklarıyla ilgili yazmaya başladım. Yazı bittiğinde ertesi sabah olmuştu, ben hala formamla masanın başındaydım. Yani, yazmak her zaman ciddi ve sorumluluk gerektiren bir şey oldu hayatımda. Şimdi yine sorarım size, ne değişti yetimhanelerde, hapishanelerde? Hala ırzına geçiliyor çocukların, fuşşa zorlanıyor ya da çocuk gelin olup yaşlı adamlara peşkeş çekiliyorlar. Ben bu ülkedeki milli eğitimden, daha doğrusu dini ya da milli olan her şeyden, hiçbir şey anlamış değilim. Yahya arkadaşım bana bu gazetede yazma fırsatı tanıdığında ilkin yazmaya çekindim. Ama yine de bir sorumluluk duygusuyla, geleneğe ve geçmişteki şiirin, felsefenin ustalarına saygıyla, onlardan alıntılar yaparak, ve dil, din, millet ayrımı yapmadan fikirlerimi paylaşmaya çalıştım sizlerle. Şimdi uzun bir zaman olmuş ve ayrılma vaktinin gelmiş olduğunu hissettim. Bu gazetede yazmak benim için bir şanstı. Hoşçakalın, sevgiyle kalın, şiirle, felsefeyle, doğanın zenginlikleriyle yan yana, ve daha güzel bir dünya ümidiyle kalın. Ve yine, iki güzel insandan, iki güzelim şiirle veda edelim:

Havuz

Bilge Matias'ı dinle öyleyse,
Bütün şiirlerini ve giysilerini yakmıştı.
Kenti yakıyorum diye bağırırmıştı sözde.
“Baktım güneşin rengi bulanmış suda,
Taş taşı öğütüyor, ışık ışığı,
Yel suyu kırıyor eriyen suda.
Baktım yapraklar bembeyaz dişler gibi,
Baktım üstüm başım bulanmış toz toprağa.
Anladım, çok kalmışım orda...” **Melih Cevdet Anday**

Gün Olur

Gün olur, alır başımı giderim,
Denizden yeni çıkmış ağların kokusunda.
Şu ada senin, bu ada benim,
Yelkovan kuşlarının peşi sıra.
Dünyalar vardır, düşünemezsiniz;
Çiçekler gürültüyle açar;
Gürültüyle çıkar duman topraktan.
Hele martılar, hele martılar,
Her bir tüylerinde ayrı telaş!...
Gün olur, başıma kadar mavi;
Gün olur başıma kadar güneş;
Gün olur, deli gibi...

Orhan Veli Kanık

**Geniş Ürün
Çeşitlerimiz
HİZMETİNİZDEYİZ..**

Yusuf GÜLEÇ
0532 484 49 48

Ziya Gökalp Mah. Keresteciler Sitesi 21. Blok No: 13 İkitelli / İSTANBUL
Tel: 0212 670 02 80 - 670 48 40 Fax: 0212 670 48 39
yusuf@gulec-orman.com

DÜNYADA YÜKSELEN DEĞER ENDÜSTRİ MİRASIMIZ. DİVRİĞİ ENDÜSTRİ MİRASI KORUMA ve YENİDEN KULLANIM ÖNERİLERİ (2)

Örnek bir kurum Divriği Nuri Demirağ Ortaokulu Sivas'ta 29.03.1933 tarihinde yapılan Halk Fırkası kongresinde Kaymakam Adil Özelce şehrin öncelikli ihtiyaçları olan su ve ortaokul meselesini gündeme getirerek Divriği'de bir orta mektep açılması kararı alınmıştır. Bu tarihlerde değerli hemşerimiz Nuri Demirağ Divriği'den de geçecek olan Sivas-Erzurum demiryolu inşaatına başlamış, demir madeninin bulunması ile de Divriği önem kazanmıştı. 1936 yılında uçak sanayi işine giren Nuri Demirağ Divriği'de uçak fabrikası ve gök okulu yapımına başlamış, şehrin ortaokul ihtiyacını yakından bilen Nuri Demirağ gök okulu projesini İstanbul'a naklederek Taşbaşı'nda inşaatına başladığı gök okulunu ortaokula çevirerek inşa için 50.000 TL harcayarak, bütün ihtiyaçlarını da temin ettikten sonra iyi bir eğitim kadrosu vermek kaydıyla okulu Maarif Vekâletine devretmiştir. yılında Türkiye'de mevcut 116 ortaokul vardı bunların 25 tanesi İstanbul'dadır. Sivas vilayetinde sadece Divriği'de ortaokul açılmıştı. Halen Meslek Lisesi olarak hizmet veren okulun eklentilerinden arındırılarak Nuri Demirağ Müzesi ve Divriği tarih ve kültürü araştırmaları merkezi olarak hizmete alınmalıdır. Bizler eğer bu gün Divriği'ye dönük bir özlem ve çaba içindeyssek bu duygularımızın gelişmesinde yine o büyük ve ölümsüz iki insanın Nuri ve Naci Demirağ kardeşlerin bizlere verdikleri vardır. Ruhları şad olsun. Cumhuriyet ilkokulu Cumhuriyetin ilanından sonra,1927 de inşa edilmiştir. Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşundan itibaren başlatılan imar hareketinin Divriği'deki en güzel örneklerinden biri olması ve taşıdığı mimari özellikler ile bir devri tamamen yansıtmaktadır. Örnek bir restorasyon olarak imece yoluyla 2004 yılında onarılmıştır. Mekanların taşıdığı estetik değerler, tarihinden gelen manevi önemi, okulun taşıdığı anlam ve eğitimden uygulamaya uzanan çizgide görev yüklenecek bu merkezin burada yapılacak çalışmalar için büyük bir moral ve motivasyon kaynağı olacaktır. Kayseri Koruma Kurulu tarafından tescil edilmiştir. Çaltı Suyu Vadisi ve Elektrik Santrali Çaltı suyunun en uzun kolu Yılanlı Dağı eteklerinden doğarak

Akça deresi, Karabel çayını aldıktan sonra Divrik önlerine gelir. Buradan itibaren fevkalade sarp 15 kilometre kadar devam eden oldukça uzun bir boğaz teşkil eder. Bu boğaz arıza itibarıyla pek mühim olduğundan ancak tünel ve köprülerle geçilebilmiştir.192 inci kilometreden itibaren boğaz biraz genişleyerek güzergâhta nispeten az arızalı mahallerden geçer. Çaltı suyu güzergâhın 208 inci kilometresinde Fırat ile birleşir. Buraya kadar en uzun kolunun tulü nazarı itibara alınmak şartı ile Çaltı suyu 135 kilometre civarındadır. 1950 li yıllarda iki türbün olarak faaliyete geçen elektrik santralinin

ürettiği azami enerji 130 kw. İdi. Santral çevre düzenlemeleri ile birlikte faaliyete geçirilerek kanyon gezisi kapsamında dinlenme tesisi olarak hizmete alınmalıdır. Köylerimiz yaşatılmalıdır Büyük bir bölümü terk edilmiş olan köylerimizin “Köylerimiz yaşatılmalıdır” programı kapsamında pilot köyler koruma altına alınarak maden ocakları, değirmenler, harman makineleri, ev, bahçe ve tarım alanında kullanılan aletlerin endüstri mirası sağlamalıyız. “Türk işçisinin, Türk mühendisinin, Türk sermayesinin zaferi” Sivas- Erzurum demiryolu inşası 1933-1939 Sivas-Erzurum demiryolu hattı, Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluş yıllarındaki en önemli eserlerinden biridir. Projenin; büyüklüğü ve teknik özellikleri bir yana ilk defa Türk yatırımcı ve mühendislerinden oluşan bir ekiple gerçekleştirilmesi önemini bir kat daha artırmaktadır. Sivas -Erzurum hattının, özellikle Divriği çevresindeki 100 kilometrelik bölümü arazi koşulları nedeniyle zorlukla tamamlanmıştır.1939 yılında Erzurum İstasyonunun açılması

nedeniyle hazırlanan kitapta “Bugün lokomotifler ile uzun trenlerimizin kolaylıkla geçmekte oldukları bazı yerlerden bundan birkaç sene evvel bir ameleyi geçirebilmek için aylarca çalışıp bir iz açmak icap etmişti. Atma boğazı gibi iki tarafı şakuli denilebilecek derecede dik yamaçlarla ihata edilmiş dar boğazlardan ilk geçen insanlar muhakkak istikşaf heyetlerimizdi” Görülüyor ki Sivas-Erzurum hattı; çok mühim yarma ve imlaları, servis yolları, şoseler ve köprüleri, şehirlerde istasyonlar arasında irtibat yolları ve su tesisatı, demir ve betonarme tünelleri, her

İHSAN ÇALAPVERDİ

ihsançalapverdi@mynet.com

bölgesinde tünellerin sayısı 31 adet toplam uzunlukları ise 9286 metredir.Yirmi iki adet demir köprü kurulmuş ve 5350 ton demir kullanılmıştır. Ayrıca 4 adet beton arma köprü, 6 adet de büyük köprü olmak üzere toplam 971 köprü yapılmıştır.

Sivas-Erzincan hızlı tren hattının Zara bölgesinden geçmesi ve Fırat üzerinde yapılacak santrallerle

neviden muazzam imalatı ile bir fen savaş alanına dönmüş ve iftihara çok layıktır ki, hattın toplam uzunluğu üzerinde ve en geniş ölçüde olmak suretiyle 6 yıl gibi kısa bir zamanda başarılmıştır Bir gün, Türk demiryolculuğunun tarihi yazılacak olursa bu harikulade bir efsane gibi şaşılarak okunacaktır. İsmet İnönü'nün söylediği gibi “ Şimendifer zaferi Türk işçisinin, Türk mühendisinin, Türk sermayesinin zaferidir ” Bütün güzergâh:208 inci kilometrede Fırat'la birleşen Çaltı suyu vadisine tesadüf eden ve 4 kilometre uzunluğunda olan Cürek boğazı ile Fırat'ın kollarından Karasu vadisini teşkil eden ve 12 kilometre uzunluğunda bulunan Pingan boğazı ve bunlardan daha sarp bir teşekküle malik olup 11 kilometre uzunluğunda bulunan ve yeni Karasu vadisini meydana getiren Atma boğazı gibi açılması müşkül üç mühim boğazdan geçmektedir. Bu boğazların 251 inci kilometre nihayetine rastlayan ve Şeytan Köprüsü denilen geçitte, 200-300 metrelik dik kayaların yükseldiği geçitteki genişlikte 4,5 metredir. Sivas-Erzurum arasında toplam uzunlukları 22422 m. olan 138 adet tünel yapılmıştır.Boğazlar

Divriği-Erzincan hattının atıl vaziyete gelmesi nedeniyle bu hattın geçtiği coğrafi bölgenin turizm amaçlı kullanılması gereklidir. Yukarı Fırat Havzası kapsamında; Sivas-Erzurum demiryolu hattı, boğazlar mıntıkasında kanyon geçişleri, tüneller, köprüler Cumhuriyet'in ilk dönem istasyon yapıları, kanyon turizmde gezi ve konaklama tesisleri olarak hizmete alınmalıdır. Projelerin yapımından bu güne kadar geçirdiği evreleri özetler halinde panolarda bilgilendirmeliyiz. Elimizde kalan malzemelerle açık hava müzesi oluşturmaliyiz. Günümüzde turizm çeşitliliği olarak kullanılmayan demiryolu güzergâhının endüstri mirası kapsamında yeniden işlevlendirilmesi ve bir nostalji hattının bu tarihi güzergahı yaşatması için gerekli adımların atılması gereklidir.

(Devam Edecek)

Kaynaklar: *Divriği Demir Madenleri Müessesesi *Y.Mimar Gül KÖKSAL İstanbul'daki endüstri mirası için Koruma ve yeniden kullanım önerileri *Yerel kimlik sayı-28 *Sivas-Erzurum demiryol inşası *Nuri Demirağ Ortaokulu.

ÖZGÜR KARASAR HAN

ozgur_han@hotmail.com

Zihniyet Meselesi

Anadolu lisesi sınavları için Sivas'a gidiyoruz. Daha 10 -11 yaşlarındayım. Divriği'den 180 km'lik yolu 4 saatte dağların etrafını dolana dolana , aşa aşa, gidiyor bindiğimiz minibüs. Hayatımda ilk defa Divriği'den çıkıyordum. Yeni bir yer görmenin heyecanını yaşıyorduk sınıf arkadaşlarımla. Hepimizin içinde aynı duygu hakimdi, bu küçük kasabadan çıkmak. Dağlarında bir tek dikili ağacın olmadığı, etrafı sur gibi çevrili olan, bu yerden kurtuluyorduk sanki. Aramızda konuşuyorduk, büyünce buradan gidecek ve bir daha hiç dönmeyecektik. Ah bir bu ilçeden kurtulsak hayatımız değişecekti adeta. Büyük insanlar olacaktık ve bir daha Divriği'ye hiç adım atmayacaktık. Çocuktuk hevesliydik, otele kalacak, ertesi gün de sınava girip dönecektik. Keşke daha çok kalabilseydik. Keşke hiç dönmeseydik... Hayaller kurardık, sınavı kazanınca Anadolu lisesi okuyup süper İngilizcemiz olacaktı. Üniversiteye herkesten daha çok başarı kazanarak girecektik... Çocuk hayallerimizi kurarken, kendi kendimize şakalaşıp gülerek gittik Sivas'a. Bir çoğumuzun ilk gördüğü büyük şehirdi Sivas. Benimde tabii ki... Ramazan ayıymış meğer. Farkında bile değildik... Divriği de Ramazan'ın geldiğini sadece oruç tutan Erzurumlu komşumuzdan anlardık. Kimse kimsenin inancı ile uğraşmaz, kimse kimseye ben oruç tutuyorum sen neden tutmuyorsun demezdi. İsteyen camiye gider istemeyen gitmezdi. Kimse horlanmaz, kimse bu yüzden aşağılanmazdı. Küçük gruplaşmalar olurdu ancak bunların etkisi çok derin hissedilmezdi. Hoşgörü her şeyi örterdi. Akşam üzerine doğru vardık Sivas'a, otele yerleştik. Babam yanımda, kaldığımız otel Madımak. Madımak otelinin karşısında Nimet lokantası. Acıktığının farkında babam, süt alıp getirdi dışarıdan. Yemek saati gelsin yemeğe gideceğiz dedi. Anlamadım tabi yemek saati diye bir şey var demek ki diye düşündüm o zaman. Babam meslek lisesi mezunu, Sivas'ta yatılı okumuş, Sivas'ın huyunu suyunu bilirmiş meğer. Ben bilmezdim, bilemezdim. Çünkü daha çocuktum. Yemek saati geldi dedi babam ve diğer odadaki arkadaşlarımı da alarak gittik Nimet lokantasına. İlk defa yedim İskender döneri Nimet lokantasında. Arkadaşlarımızla muhabbetimiz daha bir neşeli ve şen şakrak artmıştı. Garsonları illallah ettirmişti.

Yemegimizi yedik ve sonra otele geri döndük. Bir yatak bir duvar ve yarın sınav. Hadi uyuyabilersen uyu. Mehmet'in yattığı odaya götürdü sonra babam. Mehmet ve diğer çocukların yattığı odaya. Orada da uyuyamadım. Babam otelin ara koridorunda dolaşıyor. Kapı açık, sigaranın birini yakıp birini söndürüyor. Adeta nöbete durmuş gibi tedirgin aslında... Sabah oluyor ve herkes son hazırlıklarını yapıyor. Kalemler silgiler kontrolde. Babam aç susuz sınava girmemizi istemiyor. Açık bir pastane yada lokanta bulmaya çalışıyor. Bizde yanında. Her şey bize bir oyun, her şey gülmece bizim neşemiz yerinde. Keyfimize diyecek yok. Babam ise etrafa bakınıyor. Hiç sigara yakmıyor. Bir tane açık yer bulamıyoruz. Sonunda ümidi kesip bir yerden bir meyva suyu ve bisküvi almaya tam yeltenecekken açık bir köşe başı çorbacısı görüyor. Oturuyoruz çorbacıya. Birer çorba söylüyor babam. Çorba geliyor. Kaşığı çorbaya atan bırakıyor. Yemek istiyoruz ancak yenilebilecek gibi değil. Bir çuval tuzu atmışlar sanki içine. Tuzlu, çorak bir tad ile ağzımızdaki tükürüyoruz adeta... Sonra babam hesap diyor. Adam utanmadan hesabı alıyor. Çorbalar öylece kalıyor. Sonra köşede ki büfeden bisküvi ve süt alıyoruz. Babam tembih ediyor, okula girmeden sakın bir şey yemeyin diyor. Biz hala farkında değiliz babamın tedirginliğini nedenini...

Sınava girdik, çıktık, sorular zor muydu kolay mıydı hatırlamıyorum. Çıkar çıkmaz geldiğimiz minibüsle tekrar döndük dağlarla çevrili küçük kasabamıza. Varmaya yakın aynı şeyleri söylüyorduk, yine geldik bu küçük yere. Umudumuz büyük insan olmak ve buradan kurtulmaktı yine. Ancak kazanamadık. Çok büyük insan olma hayallerimiz, cesur ve kahraman olma isteğimize zaman içinde yenik düşmüş olsa da, Divriği'den çıktık. Küçük bedenlerimizde büyük yürekler taşırdık biz Divriği de, çocuktuk, gençtik, aleviler solcu olurdu, Sünniler faşisti bize göre. Sünni bir solcu gördük mü nasıl yani, Sünni'den solcu olur mu diye garipserdik. Oysa solculuğun da dindarlığında,dinciliğinde, faşistliğinde birbirinden çok farklı bir zihniyet meselesi olduğunu çok sonra anladık. Şimdi düşünüyorum Sivas'ta ki bize çorak çorba içiren çorbacı faşist bir anlayışa sahipti. Küçük çocuklara Ramazan diye çorak çorbayı dindarlık adına işkenceye çeviren zihniyet dindar olamazdı. Madımak faşist bir zihniyet, babamın o gece tuttuğu nöbet, otel yönetimine güven duymamasıyla ilgiliydi. Madımda tam 6 yıl sonra bize çorbayı o şekilde getiren zihniyet bir ateş yaktı. O ateşte yitirdik çocukluk arkadaşlarımızı, o ateşte kaybettik ülkemizin cevahirlerini.

Bizler bu yangının zehirli dumanıyla bilendik ve daha bir devrimci olduk saflarımızda. Büyük adam olmadık. Altı üstü devrimci olduk. Sonra ondanda istifa ettik yüreğimizde. Bedenler büyüdükçe yüreklerimiz küçüldü zaman içinde. 19 yıl sonra zaman aşımına uğradı dava. Handan, Gülsüm; üzgünüm. Üzgünüm demek ne kadar sıfatız duruyor hissettiklerimin yanında. Sizler yaşasaydınız ne olurduunuz, büyük insan mı? Büyük insan olmak sahi ne demek? Yüreklerimizin küçüldüğü yerde nasıl büyük insan olunur, isyan etme duygumuzun bastırıldığı, boyun eğmek, katlanmak zorunda bırakıldığınız bu hayata büyük insan nasıl olunuyor sahi, çıkarları için her kesin herkes önünde düğme iliklediği bir düzende büyük insan nasıl olunuyor? Sizler büyümeden öldünüz ama her geçen gün yaşanan adaletsizlikle, acılarımızda nasıl da büyüdünüz . Bense çocukluğumda sevmediğim topraklarımın, bana verdiği insan olabılme yüceliğiyle her geçen gün daha çok özleyorum Divriği'yi. Keşke onu hiç terk etmeseydik diye içerleniyorum. Divriğili olmak Alevisi ve Sünnisi ile farklı bir zihniyettir. Ortak değerler üzerinde kimsenin kimseye dokunmadan yaşayabildiği, hoş görü şehriydi. Küçük bir ilçeydi ama Sivas'tan büyüktü. Büyük olmak zihniyet meselesi aslında...

UNUTMADIK

Faşizme karşı mücadelede Erzurum'da kaybettik. Unutmadık, Unutmayacağız

Mahmut Yıldırım
1955-1978

Çetin Uygur, Murtaza Yıldırım, Mahmut Şengül, S. Ali Aydoğmuş, Yahya Bayar

ACI KAYIBIMIZ

Koz Ailesi'nin değerli evladı

EMRE KOZ'un

vefatını üzüntüyle öğrenmiş bulunuyoruz. Merhuma Allahtan Rahmet, ailesine sabırlar diliyoruz.

Nejdet Sakaoğlu, Ahmet Yozgatlı, Mustafa Akgün, İhsan Çalapverdi, Nail Dinçer, Yahya Kemal Bayar

*ESAT KORKMAZ

esatkorkmaz@yahoo.com.tr

Erkeğin İçinde Eriyen Kadın (1)

Dişi olan yasaklanmış, ya da yasak olan dişileştirilmiştir.

Kadın, İbn Arabî tasarımlarında, semgesel anlamda, Tanrı'nın rahmet ve yaratıcılığının gerçek tecellisi ya da Rahim olan Tanrı'nın sırrıdır. Yabancılaşma geçirmiş, daha doğrusu erkekleşmiş bâtını algıda kadın, nefis ile özdeşleştirilir ve cahili simgeler. Sınıflı toplumlarda hayvanı çoğaltmak anlamında evcil doğa ya da modern köledir kadın. Hint tasavvuf zeminine taşındığımızda kadın, Tanrı anlamındaki Sevgili'yi arayan insan ruhu olarak çıkar karşımıza. Çin kültüründe ise Sekiz Ölümsüzden Lan Cai-He'nin simgesidir. Âşık olmak, acıyla yaşamayı başarmak anlamına gelir: Âşık olmak kolay olmadığına göre erkek için acı da kolay elde edilir bir olanak değildir. Kadın, modern bir köle olarak acıyı icra eder; demek ki kadın için acı yaşamın içinde olan bir şeydir: O âşık olduğunda, zaten var olan acısını sağlıklı yaşama sanatına dönüştürür o kadar. Nesnel-öznel ilişkisi, küçük olanın içine akan büyükte, büyük olanın sarıp sarmaladığı küçükte aranmalıdır; yaşam denilen şey, evrende, içe doğru akan ısı ve ışıkla beslenen şeydir bir bakıma. Isı ve ışığın yarattığı yaşam, temeldir: Böylesi bir tasarımda ölümün karşısına doğurganlık yerleşir.

Erkeğin İçinde Eriyen Kadın

Siz bana karısını kendisine eşit gören bir koca göstermedikçe çiğliklerimi neşeli gülüşlere, yergilerimi övgülere dönüştürmeyeceğim. Kadının ezilmişliği sorunu, kapitalist toplumun yeniden üretilmesi kapsamında ele alınması gerekir: Kapitalist toplumda sömürü, artık emeğin kullanımıdır; bu kullanımı ücretli emek biçiminde dışa vurur. Kapitalist toplumda emek gücünün çoğalımı sürecinde zorunlu emeğin karşılığı ücret olarak ödenir; buna karşın artık emeğe bir ücret ödenmez. Ancak uygulanan ücret sistemi, emek gücünün çoğalımı sürecindeki bu gerçeği örter. Ev için harcanan kadın emeği, zorunlu emeğin bir parçası olmasına karşın kapitalist pazar kendisinden sakındığından ücretli emekten ayrılır. Tam da bu nedenle artık emeğin birikimi arttıkça ücretli emek ile ev emeği arasındaki çelişki keskinleşir. Giderek ücretli işçinin, işi dışındaki yaşamından da uzaklaşır. Kapitalist toplumda zorunlu emeğin ev emeği kısmı kadının üzerinde, gereksinim duyulan malların sağlanması ise erkeğin sırtındadır. Artık-emeğin ve zorunlu emeğin bu biçimde konumlanması, erkeğin üstünlüğünde tarihsel bir gelişim gösterir: Bu kapsamda, erkeğin üstünlüğü ölçü alınarak verilen aile ücreti kadınlar açısından bir zafer değil, erkek işçilere sunulan bir ayrıcalıktır. Kapitalist sistemde resmi eşitlik, ekonomik ve sosyal eşitsizlikle beslenir: Bu nedenle daha fazla eşitlik istenmesi çok çelişkili sonuçlar üretir. Örneğin, bireylere daha çok demokratik haklar verilmesi, ekonomik ve sosyal yapıdaki baskıları daha da artırır. Kadın hareketi, burjuva eşitliğinin sınırları aşarak gerçek toplumsal eşitliğe yönelmek durumundadır: Çünkü kapitalist toplum var olduğu sürece, ev emeğinin bu çoğalma işlevi varlığını sürdürecektir. Ev işçisi olarak kadın, ücretli işte çalışan erkek için karşılıksız hizmet görür. Böylesi bir durumda erkek ve kadın birbirlerini, birbirlerinin düşmanlığı ile besler. Ücret sistemi, sınıfsal ilişkileri gizlediğinden, kadının ezilmişliği salt erkek tarafından ezilişine bağlanır.

Çözüm nasıl olacak?

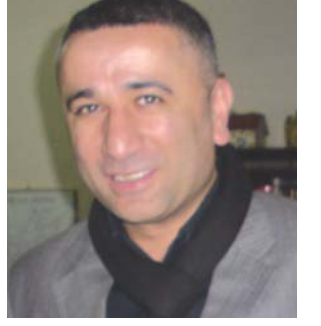
Çözüm, zorunlu ve artık emeğin, toplumsal üretimin bir parçası durumuna dönüşeceği sınıfsız bir toplumda gerçekleşecektir. O günlere taşınıncaya değin, kadın için demokratik haklar kavgası, hakların eşit olmayan bir dağılımı için mücadele demektir. İnsanların sevgisi bencildir; bencil olduğu için öznel; öznel olduğu için bize daha yakındır. Özgürlüğü sevmek, başkalarını sevmek değildir: İnsan ancak kendi kendisini sevebilir; ama kendisini kendi içinde sevmek; kendini kendi dışında sever. İnsan kendini sevebilmek için kendi dışına çıkmaya çabalarken, sevginin kendisi kendi dışını kendi içine doğru iten bir güç olarak dünyalaşır. Kendisini kendi dışına taşıdığı anda, beni koruyan örtü yırtılır; iç açığa çıkar. İnsanın kendisiyle sevişmesi cinsellik mi? Yoksa aşk mı? Cinsellik bütün bedeni sarsa da yine de bedenin kimi bölgelerinde yoğunlaşır. Aşkta ise tüm ruh ve beden etkindir. Cinsellikte çok yapılı olan beden, aşkta bir yapılı duruma gelir. Karşıtlar olarak kadın ve erkek aile içinde vardır: Aile dışında her biri yurttıştır. Ve yurttaşın cinsel kimliği olamaz. Kadınlara ve erkeklere özgü sivil haklar olmadığından, kadınlar için durum yürekler acısıdır. Var olan yasalar erkeklere uyarlandığından ve yurttaşın modeli erkek olduğundan kadın yurttaş, ihtiyaçları karşılanmayan bir haklar eşitliğiyle istismar edilmektedir. Böylesi bir durumda aşk kadın tarafından olanaklı olmaz; çünkü kadın erkeğin içinde bilinçsizce erimiş olarak kendi cinsiyetini ve cinsiyetiyle ilişkisini göremez. Başka bir anlatımla kadının aşkı ailevi bir şey olarak sivil bir göreve indirgenir: Ne tekil bir aşka hakkı vardır, ne de kendini sevmeye. Tam tersine o sevmeye ve himayeye adanmıştır; bu adanmışlık içinde kendini kurban etmelidir. Erkek için ise kadına duyulan aşk, yurttaşın evin tekilliği içinde dinlenmesini temsil eder. Kadın evrenselliği erkek everenselliğinin içine alındığı için pratik bir emeğe indirgenir. Böyle olduğu için de kadın bir göreve denk düşer, bir hakka değil. Erkeğe gelince o kendini aşkın tekilliğine teslim eder: Evinde bir kadınla yaşadığı aşk, yurttaş olarak verdiği emeği tamamlayan bir dinlenmeyi simgeler.

Tarihsel ezilmişlik

Divriği Kültür Derneği 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü dernek merkezinde kutladı.

KADINLAR HEP EZİLİYOR

Dünya Emekçi Kadınlar Günü Türkiye genelinde kutlandı. İstanbul Kadıköy'de iki ayrı mitingle kadınlar meydanlara indi. İstanbul Divriği Kültür Derneği, Timisi ve Ovacık Köyü Dünya Emekçi Kadınlar Günü dolayısıyla etkinlikler düzenledi. DKD Genel Merkezi'nde yapılan etkinliğe İHD (İnsan Hakları Derneği) Yönetim Kurulu Üyesi Avukat Gülseren Yoleri Marmara Üniversitesi Öğretim Üyesi Doç. Dr. Şule Daldal konuşmacı olarak katıldılar. DKD Kadın Korosu etkinlikte sahne alarak dinleyicilere güzel bir konser verdi. Ressam Rabia Şahin 8 Martı ve kadın emeğini ifade eden, sırtında odun taşıyan kadın tablosunu derneğe hediye etti. Panelde ilk söz İHD Yönetim Kurulu Üyesi Gülseren Yoleri'ne verildi. Yoleri konuşmasında Kadınlar sistemli bir biçimde toplumun her kesiminde sömürülüyor, şiddete maruz kalıyor ve madur ediliyor. Şiddet gören bir kadının şikayetçi olması kadar zor bir şey yok. Şikayetçi olacağı zaman o şiddetin tekrar kendisine döneceğini düşünür. Ayrıca çevre koşulları da kadının şikayetçi olmasına engel teşkil etmektedir. Kadın mücadele ederken hem hukukun korumasına ihtiyacı var, hem de toplumun kadının çıkarlarını koruyan bir yaklaşım içinde olması gerekir. Kadın her ikisi açısından dezavantajlı durumda. Kadına karşı şiddet yasası diye bir yaşamız yok ama kadın her zaman şiddet görüyor. Sokaktan karakola, karakoldan mahkemeye kadar kadın baskı altına alınmaktadır. Kol kırılır yen içinde kalır anlayışı kadınlara maruz bir söz gibi sanki,

dedi. Daha sonra söz alan Dr. Şule Daldal 8 Mart'ın tarihsel gelişimini anlattı. Daldal Kadın mücadelesi zor, güç de olsa bu topraklarda filizleniyor. 12 Eylül'den sonra başını Sosyalist Feminist Kadınların çektiği bir kadın mücadelesi oluştu Türkiye'de. Bu arkadaşların ciddi teorik birikimleri var. Kadınların tarihi, onların baskı altına alınmalarının ve bu baskının gizlenmesinin tarihidir aslında. Zaten gizleme de baskının bir parçasıdır. Bugüne kadar üretilmiş bilgiler ve bilim erkek egemen

bir kültür tarafından üretilir. Sanat alanında da bu böyle. Sanatçı dediğinizde erkeklerin egemen olduğu bir sanat gelişimi var arkamızda. İlk kadın sanatçılar çok ciddi acılar çektiler, çok ciddi bedeller ödediler. Biz kadınların ezilmişliğinin ortak maddi temellerini bulmak için sınıf ilişkilerinin yanısıra cinsiyet ilişkilerine bakmamız lazım. İşgücünün dışında kabul edilen %80 kadın aslında örtülü bir emekçidirler. Çalışmıyor evde oturuyor dediğimiz kesim yanı.

Bunun için emeğin yeniden tarif edilmesi gerekir demek istiyorum dedi. Bu konuşmaların ardından Divriği Kültür Derneği Kadın Korosu etkinliğe katılanlara bir konser verdi. Konserde, hasretlik, sevgi ve kadın türküleri seslendirildi. DKD Genel Başkanı Cafer Çelik ve DKD Kadın Komisyonu başkanı Gülsen Şener'in birer konuşma yaptığı 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü etkinliğine Kangal Dernekleri Federasyonu yöneticileri de katıldılar.

Yönetim yenilendi, başkanla yola devam

Odur (Kayaburun) Köyü Derneği Olağan Genel Kurulu yapıldı. Ankara'da faaliyet gösteren Odur Köyü Derneği'nin iki yılda bir yapılan Olağan Genel Kuruluna dernek üyeleri katıldı. Kongrenin açılış konuşmasını Dernek Başkanı Süleyman Özdemir yaptı. Özdemir konuşmasında iki yıllık çalışmalarını anlattı. Derneğin her yıl geleneksel olarak köyde yaptığı şenliğe değinen Süleyman Özdemir, köylülerinden derneğe gösterilen ilginin azlığına vurgu yaparak, bu dernek ne kadar başarılı olursa, bunun faydası bize dedi. Divan Başkanlığını Tekin Durnagöz'ün yaptığı kongrede derneğin sorunları ve yeni görevleri tartışıldı. Yapılan oylamada dernek başkanlığına Süleyman Özdemir yeniden seçildi. Yönetim Kurulu üyeleri ise kısmen değişti. Yeni seçilen isimler ise şöyle oluştu. Dernek Başkanı Başkan Süleyman Özdemir, Başkan Yardımcısı Kaya Kaya, Sayman Sayit Başaran, Üye Adem Kaya, Üye Yakup Doğan.

BAŞSAĞLIĞI

Arkadaşımız S.Ali Aydoğmuş'un (Hançer) kayınpederi

Hüseyin Aydoğmuş'u kaybettik. Ailesinin ve akrabalarının acılarını paylaşıyoruz

Murtaza Yıldırım, Mahmut Şengül, Muharrem Yağbasan, Yahya Bayar

DAVETLİSİNİZ

Divriği Kültür Derneği'nin eski yöneticilerinden

Mahmut Şengül'ün

(İşçi Mahmut) Oğlu Şivan Şengül ile Yeliz Günaydın evleniyorlar.

Dostlarına ve arkadaşlarına duyurulur.

Tarih: 8 Nisan 2012 Gün: Pazar - Saat: 13:30

Kadıköy Evlendirme Dairesi

TOPLUMSAL MUHALEFETİN MÜTEVAZİ ÖRGÜTÜ

HALKEVLERİ, 19 Şubat 1932 yılında, Türk Ocakları Derneği'ne tepki olarak kuruldu. Cumhuriyetin kuruluş felsefesini, eğitim ve kültürle yaymak ve geliştirmek görevleriydi. Dönemin kurucu iradesi, Cumhuriyet'in toplumsal bağları ve aydınlanma sürecini Halkevleri ve Köy Enstitüleri'yle tamamlamak istiyordu. 1932 ve 1951 yılları arasında başarılı çalışmalar ortaya koyan, 63 ilde 478 şubesi ve 4322 halk odasıyla yaygın "halk okulu" görevini üstlenen halkevleri binlerce insanı topluma kazandırırken, Yüzlerce yayın ve edebî eser verdi; onlarca kültür ve sanat adamının da yetişmesine katkı sundu. (Sadri Alışık, Münir Özkul, Nejat Uygur, Ali Şen, Ruhi Su, Müjdat Gezen, Erkan Yücel, Prof. Dr. Anıl Çeçen, Gazeteci Yazar Hikmet Çetinkaya gibi niceleri) Halkevleri, Anadolu topraklarında Ortaçağı yaşayan dogmatik ve ümmetçi bir toplumu, aklın ve bilimin ışığında değiştiren ve dönüştüren yeni bir uygarlığı

yaratma yolunda önemli işlevler yüklendi. Tek tip insan yerine sorgulayan, insanca ve hakça bir dünya yaratmayı kurgulayan ve Anadolu insanının yaratıcı ve üretici yeteneklerini ortaya çıkaran bir işlevi vardı. 1950'lere gelindiğinde gözle görülür bir toplumsal değişim, kültür ve sanatta ilerleme, dönemin DP iktidarını rahatsız etti. Bugünkü siyasal iktidarın temellerini o günlerde atan Adnan Menderes, 1951'de Halkevlerini kapattı. Anadolu aydınlanmasının adresi kapatılıyor, tüm mal varlığına el konuyordu. Halkevleri 27 Mayıs 1960 ihtilalına kadar, Türkiye'deki gelişmeleri ilgi ve ilgiyle izleyen UNESCO yeni toplumsal projede Halkevi eksikliğini, dönemin yetkililerine bildirmesiyle, uzunca bir aradan sonra yeniden açıldı. 1960'lı yıllar dünyada öğrenci ve gençliğin mücadele ivmesini yükseldiği yıllardı. Bağımsızlık ve özgürlük, gençliğin şiarı, demokrasi, insan hakları ve sosyalizm idealiydi. diyalektik bir değişim sürecinde olan Halkevleri bu fikirlere kucak açmak, onlara ev sahipliği yapmak zorundaydı. 70'li ve 80'li yıllar Türkiye'de çok

acıların yaşandığı yıllar olup, iç savaş boyutundaki çatışmalarda onlarca halkevcisi öldürüldü. Halkevlerine en büyük darbe 1980'de yapıldı. Yüzlerce şehit vermiş olan örgütün merhum Genel Başkanı Ahmet Yıldız ve çalışma arkadaşları Ali Cihat Işık, İbrahim Yavuz gibi bölge temsilcileri şube başkanları cezaevlerinde işkencelerden geçirilip idamla yargılandılar. Yedi yıllık bir yargılama sonrası aklanmış Halkevleri, 1987'de yeniden açılarak, mücadelesine ve örgütlenmeye engelleme ve baskılarına rağmen devam etti. Toplumsal muhalefetin mütevazî örgütü Halkevleri; halkın muhalefet evleridir. Çevreci ve insan hakları savunucusudur. AKP'ye kul, sermayeye, köle olmayanların müttelikidir. Güvenlikli iş hakkını, barınma ve ulaşım hakkını savunan neo-liberal politikalara karşı, enerji, tarım ve beslenmeden; sağlık ve eğitime kadar mağdur olanların hak arama mücadelesinin destanıdır. İnsanca yaşamının umudu olmaya devam eden Halkevleri, 80 yıllık tarihi

*HÜSEYİN ÖZKAHRAMAN

hozkahraman@hotmail.com

geçmişiyse 19 Şubat kuruluş yıldönümünde; emperyalizme karşı bağımsızlığı; ırkçılığa karşı kardeşliği; gericiğe karşı aydınlığı; faşizme karşı demokrasiyi savunan ve uğruna nice kayıplar veren Mustafa Kemal'in kurduğu (Cumhuriyet Halk Partisi, Türk Dil Kurumu, Türk Tarih Kurumu, Halkevleri) dört temel örgütten biridir. Ümmetten yurttaşlığa; cemaatten topluma; itaatten sorgulamaya; korkudan sevgiye halkın kavgasında hep var olan Halkevleri, kısıtlı olanaklara rağmen sivil direnişin en güzel örneklerini veriyor. Bugün 24 ilde 73 halkeviyle sivil toplumun birikimli örgütü Halkevleri yaşamalı ve yaşatılmalıdır. BAĞIMSIZ, ÖZGÜR VE EŞİTLİKÇİ BİR TÜRKİYE KURULANA DEK!..

***Bakırköy Eski Halkevi Başkanı ve Marmara Bölge Temsilcisi**
***CHP Bahçelievler Eski İlçe Başkanı**

İSMAİL ÇINAR

cinar-i@hotmail.com

Dindar mı? Kindar mı?

Egemen sınıflar dini, genel olarak bir sömürü aracı kullanmışlardır. Hem sınıflı toplumlar oluşmadan önce, hem de daha sonra dinin halk üzerindeki etkisini dikkate alarak din sömüründe kullanılmıştır. Genel olarak din, toplumların, inançlarını yaşadıkları bir olgu olmaktan çok, toplum üzerinde uyanışı engelleyici ve bir korku aracı olarak kullanıldığı tarihsel bir gerçekliktir. Tarihi geriye doğru incelediğimizde, bir dinin mensupları kendi inançlarını, başka insan topluluklarına kabul ettirmek için akıl ve ızanın alamayacağı katliam ve zulümler uygulamışlardır. Kurulu düzene geçildiğinde ise, yönetenler daima din adamlarını yanlarına alarak yönetmiş ve sömürmüşlerdir. İsyan edenlere ise siz dinimize ve kutsalımıza isyan ediyorsunuz diyerek en ağır işkencelerden geçirilmişlerdir. Oysa anlatımlarda din, insanların, daha insanca yaşama ilişkilerini sağlama amacıyla olduğu ifade edilmektedir. Ne yazık ki uygulamada böyle olmadığı yüzyıllardır yaşanan bir gerçektir. İnsan toplulukları arasında barış ve huzuru tesis etmede bir işleve sahip olduğu söylenemez. Özellikle ülkemizde yaşadığımız örnekleri hatırlarsak, dindar olduğunu söyleyen Hizbullah örgütünün insanları diri-diri toprağa gömdüklerini gördük kaç yıl oldu? Turan Dursun, Bahriye Üçok, Uğur Mumcu, Trabzonda Rahip Santora cinayeti, Malatya da Zirve yayınevi katliamı, Sivas Madımak vahşeti, Hrnt Dink cinayeti ve daha yüzlercesini yapanlar Müslüman ve dindar olduğunu söyleyenler tarafından, bunlar dinsiz diye yapılmadılar mı? Oysa bu dinsiz dedikleri solcu-devrimci-sosyalist kesimler dindar olanlara inançları nedeni ile, bırakın can almayı bir taş dahi atmamışlardır. 30 yıldır bu ülkede zorunlu din dersleri ile zaten tek inancı dayatarak dinci bir toplum oluşturdular. Peki bu insanlar şimdi ne yapıyorlar diye soralım? Bu soruyu başbakanı soran İslamcı yazar İhsan Eliaçık bakın nasıl yanıt veriyor: "Kapitalizme abdest alıyorsanız, İhaleci ve rantçı yaptın Ehli-Sünnet ve ehli-cemaat , ehli-mülkiyet ve ehli saltanat oldu".

Peki şimdi soralım; kendi gibi düşünmeyen ve inananları öldürmek dindarlıktır mı? Yoksa "kindarlık" mıdır? Din, insanlığa faydalı olabilmesi için erdemli insanlar olmaya yönlendirmesi gerekir. Sevgi ve hoşgörüyü tesis etmeyi amaçlamalıdır. Bu gün hala Diyanet İşleri Başkanlığı Sünni inancın dışındaki inançları tanınamakta kararlı ve ısrarlı davranmakta direniyor. Bu mantıkla da barışı, sevgiyi, tesis etmek mümkün olamayacağını her aklı olanlar bilir. Dünyada dini referans alan ülkelerde (Ortadoğu ülkeleri) en fazla katliamların yaşandığı ülkeler olduğu gerçeğini de dikkate aldığımızda, cahil toplumların aldatılmasında ki rolünü de görmüş olmalıyız. Akıl ve bilimi referans alan ülkeler, bilim ve teknolojiye önemli mesafeler katletmiş ve geri kalmış ülkeleri bu güçleri sayesinde sömürüyorlar. Dini referans alanlar ise kendilerinin durumunu bir kader olarak niteliyor bu durumu doğal bulmaktadırlar. Din olgusu, sömürüyü, zulmü, teşhir etmediği, doğa katliamcılarını, din tüccarlarına kan emicilere karşı tavır almadığı sürece "dindar" değil "kindar" insanlar yetiştirecektir. İnsanlığın, barışı ve hoşgörüyü rehber alan insanlar ve toplumlar yetiştirmeye ihtiyacı vardır. Allah herkesi "dinine ve kinine" sahip çıkanlardan korusun. Yaşasın İNSANLIK.!

Barınakta güvenceler

Divriği Belediyesi Palanga Mevki'inde bulunan Mühendis Ali Metin fidanlığı yanında bulunan alanda başıboş sokak köpeklerinin barınması için hayvan barınağı yaptı. Veteriner Hekim Mustafa Koçkaya denetimde yapılan çalışmalarla sokaktan toplanan başıboş köpeklerinin barınma ve yiyecek ihtiyaçları karşılanırken aşıları yapılan hayvanların etrafa verebilecekleri zararların da önüne geçilmiş olacak.

Divriği Belediyesi Palanga Mevkiinde bulunan Mühendis Ali Metin fidanlığı yanında bulunan alanda başıboş sokak köpeklerinin barınması için hayvan barınağı yaptı. Veteriner Hekim Mustafa Koçkaya denetimde yapılan çalışmalarla sokaktan toplanan başıboş köpeklerinin barınma ve yiyecek ihtiyaçları karşılanırken aşıları yapılan hayvanların etrafa verebilecekleri zararların da önüne geçilmiş oldu. Aşıları tamamlanan köpekler buraya gelen vatandaşlar tarafından sahipleniliyor. Divriği Belediyesi yetkilileri 2 aylık süre zarfında buradan yaklaşık 20'ye yakın köpeğin barınaktan alınarak vatandaşlar tarafından sahiplenilmeye başladığını, ayrıca Sivas İl merkezi ve çevre ilçelerden köpek almak için barınağa gelenlerin bile olduğunu söylediler. Hayvan barınağı ile ilgili olarak Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök Divriği Gazetesi'ne yaptığı açıklamada 1978'de Paris UNESCO evinde ilan edilen Hayvan Hakları Evrensel Bildirisi ile bütün hayvanların insanca gözetilme, bakılma, ve korunma hakları vardır. Yaşama

hakkı bütün canlılar için önemlidir denir. Bir de olayın insani boyutu vardır. Bu hayvanların zehirlenerek veya vurularak öldürülmesi bana göre bir insani suç ve katliamdır. Sokak hayvanlarının bakımı için Belediye olarak böyle bir yer oluşturduk. Burada Veteriner Hekim gözetiminde hayvanların bakım ve yiyecek ihtiyaçları karşılanıyor, aşıları yapılarak sahiplendirilmesi sağlanıyor.

Şimdiye kadar buraya il merkezinden bile köpek almak için gelenleri gördük, bu bizleri çok mutlu etti. Ayrıca aileler çocukları ile beraber buraya gelerek evde artan yiyeceklerini getirip buradaki hayvanlara vermeleri kendilerince bir sorumluluk ortaya koymaları çok güzel görüntülerdir. Sokakta başı boş gezen köpekler her zaman için bir tehdittir. Bu hayvanlar zehirlenmek veya

öldürmek yerine onların aşılarının ve bakımlarının tamamlanıp doğal yaşamlarına kavuşmalarını sağlamak bizlerin başlıca görevlerinden biridir. Doğada yaşayan her canlının yaşama hakkına dair böyle bir projeyi hayata geçirmenin mutluluğu içerisindeyiz."dedi.

Divriği Gazetesi Abone Hesap Bilgileri

Birsan Bayar Uygun Adına
Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesi
Şube Kodu: 064
Hesap Numarası: 62067655
IBAN: TR500006701000000062067655

Türkiye İş Bankası Cağaloğlu Şubesi
Birsan Bayar Uygun Adına
Hesap Numarası: 1095 0668607
IBAN: TR690006400000110950668607

Divriği Gazetesi İrtibat Telefonu

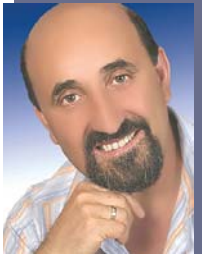
0212. 516 29 84
GSM: 0532. 302 46 53
0532. 327 19 58
e-mail: divrigi@divrigi.com.tr
www.divrigi.com.tr

ATANER YILDIRIM

ataneryildirim@windowlive.com

Nasıl Bir Gençlik?

Oscar Wild, "Gençlik sahip olunmaya değer tek şeydir." der. Atatürk de, "Türkiye'nin genç evlatları yorulsanız dahi beni takip edeceksiniz." der.

Şimdi soru şu: Dindar-kindar bir gençlik mi, yoksa çağdaş ve evrensel değerleri özümsemiş bir gençlik mi? Ülkemiz için bu çok yaşamsal bir sorudur. Öncelikle belirtelim ki, gençlik giydirilmiş adetlerin, bindirilmiş törelerin, ortaçağ değerlerinin, "Biz atamızdan böyle gördük." Diyen anlayışın, uydurulmuş masalların kabul görmediği bir sosyal kesimdir. Gençlik nedir? Gençlik, genç olma durumudur. İnsan yaşamının ergenlikle orta yaş arasındaki dinamik dönemidir. Gençlik, sanat, bilim ve edebiyat aşkıyla bezenmektir. Yaşamın en dinamik ve duyarlı bölümüdür. Yenilik, cesaret, umut ve gelecektir... "Yaşamda gerçek yol gösterici ilimdir." Sözüünü ilke edinmektir, gençlik. "Gençliğin ruhunu, bir tarla gibi kendi haline bırakırsanız, orada yabancı otlar ve dikenlerden başka bir şey bulamazsınız" der, bir düşünür. Bugün Kapitalizm, sömürsünü olanca gücüyle nesnel varlık gençlik üzerinde yoğunlaştırmaktadır. Bilinçli olarak yarattığı toplumsal ahlak ve üretim kültürünü gençlik üzerinde uygulamaktadır. Futbol, popülizm, seks, fast-food, marka ve etiket bağımlılığı, dizi ve sanal kahraman yaratma çılgınlığı bunların başında gelmektedir. Dindar-kindar gençlik yaratma çabası bu anlayışın bir ürünüdür. Gençlik nedir? Atatürk bu soruya şöyle yanıt vermektedir: "Türk devriminin fikirlerini ve ideolojilerini benimseyip gelecek kuşaklara aktarabilecek kimselerdir. Bana göre 20 yaşında bir yobaz ihtiyardır, 70 yaşındaki bir idealist de bir gençtir." Stalin döneminde 'Komünist gençlik', Hitler döneminde 'Nazi gençlik' duydum da demokrasinin olduğu bir ülkede böyle bir şey 'Dindar gençlik' duymadım. Bu anlayış totaliter yönetimlere özgü bir anlayıştır. Bu söyleme Türk gençliği asla itibar etmez. Biat kültürüne boyun eğmez. Kimsenin kulu olmaz. Başkalarının bıraktığı kinin davasını gütmaz. Türk gencini kendine benzetme arzusu despot bir egonun tatmininden başka bir şey değildir.

Nasıl bir gençlik? Çağdaş bir gençlik... Merak ve bilimsel kuşkusu olan bir gençlik... Demokratik davranan, soru soran, sorgulayan, gerçeği değer olarak kabul eden, doğmalara kafa tutan bir gençlik... Bursa Nutku'nun farkında olan, büyük önderin deyimi ile 'Devrimlerin ve rejimin sahibi ve bekçisi' olan ulusalcı bir gençlik... Kuşkusuz her insan inancını yaşar, ibadetini özgürce gerçekleştirir. Yanlış olan dini siyaset aracı yapmaktır. Dindar gençlik, futbolcu gençlik, popçu gençlik, markacı gençlik vs. hepsi de küreselleşmenin bir ögesidir. Böyle bir bakış açısına sahip olan gençlik, asimetrik eksende korkusu ile hayalleri arasında savrulur. Yaşamına dindeki korku kalıpları egemen olur. İbadetin özü iyiliktir. Sevgi, adalet, hakkaniyet, hoşgörü olmadan iyilik olamaz. Bu formattaki dindarlar, Cennet hayali kadar, Cehennem korkusuyla hareket ederler. Oysa dinin özünde korku değil, sevgi vardır. İdeal insan, ideal genç içindeki kötülüğü yenebilen insandır. Bu da içinde yetiştiği eğitim sistemiyle ilgilidir. Bunun için imamhatip, kolej vs. gerekmez. Eğitim, bilim bunlardan farklı şeylerdir. Cihadın, çabanın, inancın, hizmetin, ihlasın okulu olmaz. Bir davaya ne kadar inanırsak haklıya, inanalım adalet ve hakkaniyet duygusundan uzaklaşmamalıyız. Hakkaniyet duygusu olmayan bir adanmışlık insanı zalimleştirir. Adalet duygusu olmayan bir adanmışlık da, insanı insanlığından çıkarır. Gelişmemize katkı sunan herkese değerbilir ve şükran duygusu içinde olmalıyız. Ancak hiç kimsenin çizdiği çerçeveye de teslim olmamalıyız. Büyük dururken küçüğe, haksız dururken haklıya, güçlü dururken güçsüze saldırmamalıyız. İnsanları koşulsuz sevssek bile, hiç kimseye koşulsuz teslim olmamalıyız. Bilmeliyiz ki, empati duygusu insanı insan yapar. Dindar gençlik yetiştirmek devletin görevi olamaz. Devletin görevi inançlar karşısında herkesin eşit olmasını sağlamakla yükümlüdür. Hiçbir kimsenin, ne dindar bir gençlik yetiştirme, ne de inançlarının düzeyini ölçme hakkı ve yetkisi vardır. Unutmayalım, gençliği iyiye yönelten, insanlığı da iyiye yöneltilir.

*Kişisel Gelişim Uzmanı/Yazar

Kadınlar hayatı istiyor

Ovacık Köyü Derneği 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü Esenler'de bulunan dernek binasında kutladılar. Gazeteci Yazar İnci Hekimoğlu ve Alevi Aktivist Hatice Altınışık'ın konuşmacı olarak katıldığı paneli dernek başkanı Gülsün Kaya yönetti. DKD Genel Başkanı Cafer Çelik de etkinliğe katılarak bir konuşma yaptı. Etkinlikten sonra kadınların yaptığı börek ve pastalar katılımcılara ikram edildi.

Ovacık Köyü Derneği Dünya Emekçi Kadınlar Günü'ne Esenler'de bulunan dernek merkezinde kutladılar. Dernek üyelerinin yoğun olarak katıldığı etkinliğe Divriği Kültür Derneği Genel Başkanı Cafer Çelik, Genel Sekreter Mehmet Aydın ve CHP Esenler İlçe Örgütünden bir yönetici katıldı. Dernek Başkanı Gülsün Kaya'nın yönettiği panele Gazeteci yazar İnci Hekimoğlu ve Alevi Aktivist Hatice Altınışık konuşmacı olarak katıldılar. Kadına Şiddet konusu hakkında konuşan Gazeteci İnci Hekimoğlu, kadınlarımız, şiddeti o kadar içselleştirmiştir ki, yaşadıkları bir çok şiddeti fark etmeden yaşıyorlar. Kadın ve erkekler farklı rollerle yetiştiriliyorlar. Bütün örf ve adetleri erkekler belirliyor. Bu kurallarda kadınlar söz sahibi değildirler. Kocanın görüşü etkin ve hakim görüştür. Şirketlerde, kamuda, medyada etkili ve yetkili yöneticiler erkeklerdir. Bu sebeple kadınlar, erkeklerin koymuş olduğu kurallar içinde yükselmeye çalışırlar. Erkeklerin koymuş olduğu kurallarla kadının yönetilmesi başlı başına şiddettir zaten. Kadına şiddetin olmadığı yer kalmamıştır, dedi. Hekimoğlu, Demokratik ülkelerde kadına gerek hukuki gerekse terapi desteği sağlanmaktadır. Ayrıca kamu görevlilerinin özellikle karakollardaki görevlilerin bu konuda özel eğitim almaları gerekmektedir. Şiddete uğrayan kadın şikayet için gittiği karakolda, ayrıca bir şiddet görüp evine geri gönderiliyor, dedi. Alevi Aktivist Hatice Altınışık ise Alevi öğretisinde kadının yerine değindi. Altınışık, Alevi öğretisinde kadın erkek ayrımı söz konusu değildir. Tam bir eşitlik vardır. Alevi öğretisinde meclislerde kadın yok-erkek yok Can vardır. Alevi öğretisi yalnızca cinsler arasında değil tüm insanlar arasında ayrılık gayrılık ve üstünlük kabul etmez. Hangi dinden yada ırktan olursa olsun tüm insanları eşit sayar. Değer verdiği özellik, kişi yada grupların insanlığa verdiği erdemliliğidir. Topluma ve insanlığa hizmet edenler ilgi ve itibara layıktır diye bakar. Ancak ülkemizi yöneten sünni inanç hakimiyeti Alevileri tanınaması ve inkar etmesi alevi kadınlarının ikinci bir şiddete maruz bırakmaktadır, dedi. Altınışık, Alevi kadınlarının özgür ve çağdaş dünyaya ayak uydurmaya çalışmaları ve

onların yaşam biçimleri dini sömürüye alet etmek isteyen yöneticilerin hedefi durumuna getirmektedir. Bu işleyiş alevi kadınlarını da asimile etmektedir. Kentlerde inancını yaşamayan alevi kadınlarımız tarikatların yönetimler üzerindeki etkileri ile de kadınları ikinci plana hızla ötelemektedir, dedi. DKD Genel Başkanı Cafer Çelik'in konuşmasının ardından soru cevap bölümüne geçildi. Panelin ardından konuşmacılara birer plaket verildi. Etkinliğin arkasından dernek üyelerinin yaptıkları börek, pasta gibi çeşitli yiyecekler katılımcılara ikram edildi.

KONGRE İLANI

Divriği Yazı Köyü Yardımlaşma Derneği

Derneğimizin Olağan Genel Kurulu 15 Nisan 2012 tarihinde saat 13.00' da **Çağlayan Mah. Levent Sokak No:13/C Çağlayan / İstanbul** adresinde toplanacaktır. Çoğunluk sağlanmadığı takdirde kongre 22 Nisan 2012 tarihinde aynı adreste ve saatte çoğunluk aranmadan yapılacaktır. Üyelerimize duyurulur. Yönetim Kurulu

İrtibat: 0532. 554 05 68

GÜNDEM

1. Açılış ve yoklama
2. Başkanlık Divanı Seçimi
3. Saygı duruşu
4. Yönetim ve Denetleme Kurulu Faaliyet Raporlarının okunması ve müzakeresi
5. Yönetim ve Denetleme Kurullarının ayrı ayrı ibrası
6. Tahmini bütçenin görüşülüp onaylanması
7. Yeni yönetim ve Denetleme Kurulu asil ve yedek üyelerinin seçimi
8. Dilek ve temenniler
9. Kapanış

KONGRE İLANI

Divriği Çakmakdüzü Köyü Yardımlaşma Eğitim ve Kültür Derneği

Derneğimizin Olağan Genel Kurulu 15 Nisan 2012 tarihinde **Horhor Gureba Hüseyinağa Mah. Vezirçeşme Sokak Sakinler Apt. No:3 Aksaray-Fatih /İstanbul** adresindeki dernek binasında toplanacaktır. Çoğunluk sağlanmadığı takdirde kongre 22 Nisan 2012 tarihinde saat 11.00'da aynı adreste ve saatte çoğunluk aranmadan yapılacaktır. Üyelerimize duyurulur. Yönetim Kurulu

İrtibat: 0212. 517 23 99
0532. 575 11 65

GÜNDEM

1. Açılış ve yoklama
2. Başkanlık Divanı Seçimi
3. Saygı duruşu
4. Yönetim ve Denetleme Kurulu Faaliyet Raporlarının okunması ve müzakeresi
5. Yönetim ve Denetleme Kurullarının ayrı ayrı ibrası
6. Tahmini bütçenin görüşülüp onaylanması
7. Yeni yönetim ve Denetleme Kurulu asil ve yedek üyelerinin seçimi
8. Dilek ve temenniler
9. Kapanış

KONGRE İLANI

Divriği Gökçeharman(Keklikpınar) Köyü Kültür ve Dayanışma Derneği

Derneğimizin Olağan Genel Kurulu 24 Mart 2012 tarihinde Yalnızsöğüt Köyü Derneği'nde, **Tuzlucaayır Mah. 585. Sk. No: 10/12 A Mamak/Ankara** adresinde toplanacaktır. Çoğunluk sağlanmadığı takdirde kongre 31 Mart 2012 tarihinde aynı adreste ve saatte çoğunluk aranmadan yapılacaktır. Üyelerimize duyurulur.

İrtibat: 0312. 389 25 28
0532 275 39 47

GÜNDEM

1. Açılış ve yoklama
2. Başkanlık Divanı Seçimi
3. Saygı duruşu
4. Yönetim ve Denetleme Kurulu Faaliyet Raporlarının okunması ve müzakeresi
5. Yönetim ve Denetleme Kurullarının ayrı ayrı ibrası
6. Tahmini bütçenin görüşülüp onaylanması
7. Dernek Merkezinin İstanbul'a taşınması
8. Yeni yönetim ve Denetleme Kurulu asil ve yedek üyelerinin seçimi
9. Dilek ve temenniler
10. Kapanış

**Divriği'nin
İnternet Siteleri**

www.divrigi.com.tr

www.divrigi.org.tr

www.divrigi.bel.tr

www.divrigi.gov.tr

MÜSLÜM DOĞAN

muslumdogan59@yahoo.com

Xızır

Gecenin ağırlığına teslim olmuştum. Rüyalarım kısa metrajlı filmlere benziyordu. Derin bir vadede kuş gibi uçuyordum. Geçtiğim yerleri tanıyor gibiydim. Dicle ile Fırat'ın arasından geçerken acı çığlıkları ve sevinçleri duyuyordum. Çok yükseklerden yer çekimine karşı, zorlanmadan uçuyordum. Nefes almakta güçlük çekiyordum. Korku ve sevinç birbirine karışmıştı. Birden yüksek bir dağ karşıma çıkmıştı. Dağın başında yüzü belirsiz, uzun siyah saçlı, belinde kırmızı kuşağı elinde asası ulu kişi olduğu her halinden belli bir insanın bana el salladığını fark ettim. Bir kuştan daha yumuşak bir şekilde ulu kişinin yanına inmiştim. Korkudan yüreğim durmuştu, nefes alamıyordum.

-Tanıdın mı beni? korkudan; evet demiştim. Kimdi? Bu yüce insan, düşünmeye başlamıştım. Bizim Ali olsa Zülfikar'ı nerede? Sonra Ali'nin saçları uzun muydu? Kafam karışmıştı. Peki kimdi, bu ulu kişi.

Hacı Bektaş-ı Veli olsa, nerede aslanı geyiği. Zerdüş olsaydı tanırdım. Babek olsa, Ebu Vefa-i Kurd-i Olmalıydı. İlk kırmızı kuşağı takan ulu kişi. Belki de batını bir derviştir, diye düşündüm birden. -Kimim ben söyle? Yeniden bir ürperme hissetmişim.

Eba Müslim olabilirmiydi, diye düşünürken elimi tutarak bana güneşe doğru bakmamı ve daha sonra da kim olduğunu söylememi istedi. Elimden tutuşuyla birlikte korkularım yok olmuştu. Ancak bilincim bulanmıştı.

-Beni tanımalıydın dedi, ulu kişi. Niye bu kadar uzaklara uçtum diye düşündüm. Zaman ne idi, belirsizlik korkumu artırmıştı. Ya buradan bir daha dönemesem ülkeme. Hasretle dolmuştu yüreğim yeniden. Ağlamak istiyordum. Sözüm vardı, birlikte özgürleşecektik ülkemle.

Köpeklerin kurtlardan nefret etmesi gibi bir duyguya kapılmıştım.

Hürmet ettiğim irademe sövmeye başlamıştım. Ne diye uçarsın, sorumsuzca uzaklara diye.

Ey yalnızlığım, sınırsız ve adsız ülkem. Yaban ellerde boğulmak üzereyken, anladım kimsesizliğimi. Kalın bir sesle yeniden irkildim.

-Hala tanıyamadın değil mi? Mağcup bir şekilde; başıyla beni ulu insan. Görürüm tüm uluları, ayıramam, derinliğim buna izin vermez, başıyla beni.

-Ey güzel insan; şairler gibi yalan söylemek zorunda mısın?

-Ulu olan iradedir, ulu olan insandır, ulu olan hakikattir.

-Yine de beni tanımanı isterdim. Güneş batmak üzereydi, elimi bırakmıştı, ulu kişi. Bulutlar kaplamıştı gökyüzünü. Söylenmeden son sözler, yüksek umutlarım karamadan, gerçekliğimi, ruhsal dengesizliğimi bırakarak süzülmeğe istiyordum gökyüzünde.

Bir kez daha düşündüm. Kim olabilir bu ulu kişi. Uyandığımda Xızır Orucu'na niyetlendiğimi hatırladım, kendi kendime.

Yaptın yapacağını Xızıre Kal(İhtiyar Hızır) dedim.

Yüzyılın ayıbı, zamanaşımı

Madımak Katliamı Davası zamanaşımı kararıyla yargı sürecinden düştü. 2 Temmuz 1993 yılında Madımak Otel'i'nin yakılması, 2'si eylemci, 2'si otel çalışanı 33 aydın, yazar, sanatçı olmak üzere 37 kişinin yanarak öldüğü dava 18 yıl sonra zamanaşımından düştü. Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi'nin zamanaşımıyla sonuçlanması kararı alevi örgütleri ve kamuoyu tarafından tepkilere neden oldu. Mahkemenin gördüğü Ankara Adliyesi'nin önü 13 Mart günü miting alanına döndü. Avrupa'dan ve Türkiye'nin çeşitli bölgelerinden gelen binlerce kişi sabahın erken saatlerinden itibaren Ankara Adliyesi'nin önünde toplandılar. Mahkemenin Zamanaşımı Kararını açıklamasından sonra meydana tepkiler yükseldi. Ankara Polisi meydana kalabalığa sert müdahalelerde bulunarak jop ve biber gazı kullandı. Çok sayıda kişi yaralandı.

DAVA DÜŞTÜ
Sivas'ta, 2 Temmuz 1993'te Madımak Otel'i'nin yakılması ve 37 kişinin ölümüne ilişkin ana davadan dosyaları ayrılan 7 sanık hakkındaki davanın, 2 sanık yönünden ölmeleri, 5 sanık yönünden ise zaman aşımı nedeniyle düşürülmesine karar verildi. Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi'ndeki duruşmada, avukatların son beyanlarının dinlenmesinin ardından karar açıklandı. Mahkeme, sanıklar Cafer Erçakmak ve Yılmaz Bağ'ın ölmeleri; Şevket Erdoğan, Köksal Koçak, İhsan Çakmak, Hakan Karaca ve Necmi Karaömeroğlu yönünden ise zaman aşımı nedeniyle kamu davasının düşürülmesine karar verdi.

İŞTE MAHKEMENİN KARARI
Hakim Dündar Örsdemir kararında 'İnsanlık suçunda zaman aşımı olmaz ancak bu suçu işleyenler kamu görevlisi değil sivil oldukları için davanın düşmesine karar verildi' dedi. Kararın ardından adliye çıkışında bazı milletvekilleri ile olaylarda hayatlarını kaybedenlerin yakınları karara tepki gösterdi.

KARARI TEMYİZ EDECEKLER
Avukat Şenal Sarıhan, mahkemenin kararını temyize götüreceklerini açıkladı ve 'Mahkemenin insanlık suçu olarak değerlendirmesi bile bir aşamadır' dedi. 'Sevindirici bir karar' diyen Sarıhan, 'İnsanlığa dayalı hukuk mücadelesini sürdüreceğiz. 19 yıldır umutla hukuk önünde cezalandırılmalarını bekledik. Onlar gibi oteli yakarak, taş atarak karşılık vermedik' diye konuştu.

"BU KARARI BEKLİYORDUM"
Madımak Otel'i'nde hayatını kaybeden şair Metin Altıok'un kızı Zeynep Altıok Akatlı, davanın zaman aşımına uğramasını Twitter'dan şu sözlerle değerlendirdi: "Karar; kamu görevlisi olmadıkları için zaman aşımı çıktı. Dava düştü. Katiller serbest! Bu kararı bekliyordum ama yerimden

kalkamıyorum. Ölen sanığın zaman aşımı süreci ölmeseydi kurtulamayacaktı. Bu bize sunulan bal oldu. Dinlerken umutlandık. İkinci karar da olumlu sandık ve çakıldık yerimize, yıkıldık. Sessiz ve vakur boşaldı salon, yakıştığı gibi" dedi. Binlerce vatandaş davayı izlemek üzere Ankara Adliyesi'nin önünde toplandı. Gelenler arasında AGOS Gazetesi'nin önünde vurulan Hrnt Dink'in eşi Rakel Dink de vardı.

TEPKİLER

CHP Genel Başkan Yardımcısı Sezgin Tanrıkulu: Kararı yargının yüz karası olarak nitelendiriyoruz ve kınıyoruz. **CHP Denizli Milletvekili İlhan Cihaner:** Karar hukuk dışı.

BDP Genel Başkan Yardımcısı Gültan Kışanak: Kararla yüklerdeki yaralar kapanmadı. Birileri bu davayı kapatmış olabilir, ama demokrasiye sahip çıkanlar bu davayı sonuna kadar sürdürecektir.

DİVRİĞİ'YE OPERASYONA GİTMİŞLER
Dönemin Sivas İl Kültür Müdürü Mehmet Talay önemli iddialarda bulundu. Talay katliamda önemli ihmaller zincirinin bulunduğu iddia ederek özetle

şunları söyledi. Katliamın olmasından bir gün önce Divriği'den asılsız bir ihbar gelmiş. Teröristler Divriği'yi basacak şeklinde. Sivas'ta bulunan askeri birlikler, Özel Kuvvetler ve polis operasyon için Divriği'ye kaydırıldı. İhbarın asılsız çıkmasından sonra, bu asılsız ihbar girişiminin Madımak Katliamı'yla bir ilgisinin olma ihtimali araştırılmadı, sorgulanmadı, dedi.

VEDEOLARIN ÖNEMLİ BÖLÜMLERİ KAYBEDİLDİ

Talay şöyle devam etti: Aldığım duymalara göre o videoların da bazı önemli kısımları silinmiştir. Asıl önemli olan failer oradadır. Kültür Bakanlığı'ndan iki görevli geldi şenliği çekmek için, o görevliler de oteldeydi, saldırı sırasında çatıya çıkarak başka binaya atlayıp kurtuldular. Kameranın da yandığını söylediler. Daha sonra o kameralar için enkaza bakıldı, polise soruldu ama bulunamadı.

ARAŞTIRILMADI
- Sivas Katliamı sırasında basının rolü atlandı, o dönem çıkan yerel gazetelerdeki yazılar ve sonrasında yayınlanan yazılardaki bir kısım iddialar

araştırılmadı.

- Katliama ait bazı önemli görüntülerin silindiği iddia edildi, bu görüntülerin akıbeti soruşturulmadı.

- Katliamda hayatını kaybeden sanatçı Hasret Gültekin'e ait olduğu iddia edilen kamera görüntüleri soruşturuldu ama bulunamadı.

- Dönemin yetkilileri hakkında herhangi bir soruşturma açılmadı.

- Katliamın görgü tanıklarına göre, bir polis memurunun, yangın başlamadan önce otele gidip "Aranızda polis olan varsa benle gelsin" demesi ve ordan bir polisin çıkıp "Ben varım, ben çıkabilirsem bunlardan çıkar" demesi ve görevli memurun "Hadi çıkalım, onlar yansın, gebersin" diyerek hakaret, küfür etmesi, polisin çıkmaması ve buna dönük bazı iddialar soruşturulmadı.

- Katliamda Sivas halkının rolü hep gözardı edildi, halk masumlaştırılmaya çalışıldı ama olaya katılanlar ayan beyan görülüyordu. Aralarında ensaflar da vardı. - BBP'nin bazı insanları kurtardığı iddia ediliyor, bu doğrulandı ama BBP neden geç davrandı. Eğer erken davranmış olsaydı bütün insanlar kurtarılabilirdi.

Kadınlar Divriği'de sesini duyurdu

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü dolayısıyla Divriği Kültür Derneği Divriği Şubesi bir basın açıklaması yaptı. Belediye Sitesi önünde yapılan basın açıklamasına çok sayıda kişi katıldı.

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü dolayısıyla Divriği Kültür Derneği Divriği Şubesi bir basın açıklaması yaptı. Belediye Sitesi önünde yapılan basın açıklamasına çok sayıda kişi katıldı. Siyasi parti temsilcilerinin ve demokratik kitle örgütleri temsilcilerinin katılımıyla yapılan basın

açıklamasını DKD Divriği Şube Yöneticisi Gurbet Akçay okudu. Akçay, güvencesizliğe baskı ve şiddete karşı susmuyoruz, korkmuyoruz, direniyoruz denildi. 8 Mart'ın anlamının okunduğu ve hükümet politikalarının ürkütücü boyutlarını ve insanca yaşam haklarının en başlıca temel hakları olan eğitim,

sağlık ve sosyal güvenlik haklarının gün geçtikçe eritilmesine tepki gösteren basın bildirisinde ayrıca kadınların talep ve sınıfsız sınırsız barış içinde bir dünya istekleri belirtildi. 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü dolayısıyla bir açıklama yapan Divriği Belediye Başkanı Hakan GÖK

açıklamasında "Kadına şiddetin önünün bir türlü kesilmediği, bir kadının okuması, bilinçlenmesi ve özgür bir birey olması için elinden geleni yapması gerekirken adeta kadınları eve hapsedmeye çalışıldığı bir dönemde yaşamın üzüntüsü yaşıyoruz. Bunun için Türkiye'de var

olmaya çalışan kadınlar için asla bir kutlama günü değildir. Tam tersine kendilerini hapsedmek isteyen zihniyetler bütünüyle mücadele etme günüdür. Bu duruşu destekliyoruz İlçemde ve dışarıda yaşayan tüm kadınlarımızın emek ve mücadele günlerini kutluyorum." dedi.

Kadınlar eşitlik istiyor

Yağbasan Köyü Derneği 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü kutladı. Alibeyköy Yeşilpınar'da bulunan dernek binasında yapılan etkinliğe 400 kişi katıldı. Yağbasan Köyü Derneği Kadın Komisyonu Başkanı Songül Çiçekoğlu katılımcılara hitaben 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün açılış konuşmasını yaptı.

KADINIZ BİZ ADIMIZ UMUT

Yağbasan Köyü Derneği 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü kutladı. Alibeyköy Yeşilpınar'da bulunan dernek binasında yapılan etkinliğe 400 kişi katıldı. Yağbasan Köyü Derneği Kadın Komisyonu Başkanı Songül Çiçekoğlu katılımcılara hitaben 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün açılış konuşmasını yaptı. Çiçekoğlu konuşmasında 8 Mart'ın kısa tarihçesini antattıktan sonra günümüzde kadının dışlandığını, ezildiğini söyleyerek, siyasetten yaşam alanlarına kadar kadın bir dış sistematiğe ezilmişlik içerisinde. Bunun sorumluluğunu tek başına kadınlarda aramamak gerekir. Erkek egemen kültür en çağdaş, en modern ailelerde bile kendisini hissettiriyor. Biz

kadınlar bu sorunu tek başımıza çözemeyiz elbette. Erkeklerde oluşan kadına karşı ikinci sınıf bakış açısı değişmedikçe kadın ezilmeye devam edecektir, bu sorun aynı zamanda erkek egemen bir kültür sorunudur, gelin bu sorunu birlikte çözelim, dedi. Yağbasan Köyü Derneği Kadın Komisyonu Başkanı Songül

Çiçekoğlu'nun konuşması bittikten sonra Kadın komisyonunun hazırladığı, Kadınlar Folklor Ekibi sahneye çıkarak güzel bir halkoyunu gösterisi yaptılar. Yine Yağbasan Köyü Derneği Kadın Komisyonu'nun hazırladığı, oyuncular Kadın Komisyonu üyelerinden oluşan, Kadın Biz, Adımız Umud, adlı tiyatro

oyunu sergilendi. Kadının aile ve toplum içerisinde ezilmişliğini, dışlanmışlığını anlatan oyun, izleyiciler tarafından ilgiyle izlendi ve çok beğenildi. Çevre köy derneklerinden de katılanların olduğu 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü davul-zurna eşliğinde halaylarla, türkülerle son buldu.

Timisili Kadınlar birarada

BİRARADA GÜNLERİNİ KUTLADILAR

Timisi Köyü Derneği'nin düzenlediği 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü Soğanlı'daki dernek binasında kutlandı. 8 Mart Perşembe günü yapılan etkinliğe DKD Genel Başkanı Cafer Çelik ve CHP Ataşehir Belediyesi Meclis Üyesi Av. Vecihe Tunca katıldı. Etkinliğin açılışında dernek başkanı Sadık Aydoğdu bir konuşma yaptı. Daha sonra dernek yönetim Kurulu Üyesi Altın Kıratlı etkinliğe katılanları selamladıktan sonra, 8 Mart'ın tarihsel kökenine yönelik konuştu. Ataşehir Belediyesi Meclis Üyesi Avukat Vecihe Tunca'ya konuşması için söz verildi. Tunca Türkiye'deki kadının ezilmesine, şiddete maruz kalmasına ve dışlanmasına en büyük sebep siyasi iktidarların cinsiyetçi ayırım zihniyetinden kaynaklandığını söyledi. Tunca siyasi partilerde kadınlara yeterli kadar yer verilmiyor. En son CHP Tüzük Kurultayı'nda kadınlar için %35

kadın kotası kararının alınması sevindiricidir. Ben diğer siyasi partilerin de kadınlar için pozitif ayrımcılık ve kadın kotası konusunda adım atmalarını istiyorum dedi. Divriği Kültür Derneği Genel Başkanı Cafer Çelik'in yaptığı konuşmadan sonra ses sanatçısı Tuçe Akyıldız sahne alarak bir dinleti sundu. Tuçe Akyıldız Divriği ve Arguvan Havalanını söylerken salonda duygulu anlar yaşandı. Salondakiler zaman zaman sanatçıya eşlik ettiler.

*SADIK ÇELİK

sadik.celik.gorus@gmail.c om

4+4= 8 Mart

Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün üzerinden 2 gün geçti. Eğitime getirilen ve gelecek nesillerin, bilhassa da kızlarımızın geleceğiyle ilgili radikal değişikliklere sebep olabilecek 4+4+4 düzenlemesi ve kavgasıyla birlikte geldi bu seneki Kadınlar Günü.

anlamda tüm çocukların temel eğitim hayatının dışına çekilmesinin önünü açan, dünyadaki ülkelerin yüzde 80'i eğitime başlama yaşı 6 olarak uygularken (ve geri kalan yüzde 20'si de yavaş yavaş 6 yaş sistemine geçerken) bizde bu yaşı 5'e indiren ve hükümet tasarısı olarak hazırlanması gerekirken AK Parti Meclis Grubunun bir teklifi olarak bir sabah aniden hayatımıza giren yeni düzenleme haklı eleştirilere ve tartışmalara neden oluyor.

Bu eleştirileri yapanlar ise ne yazık ki iktidar sahipleri tarafından sert bir biçimde eleştirildi. Ve ortaya konan tüm uzman görüşleri ve muhalefet partilerinin tümünden gelen eleştiriler bir kenara konarak düzenlemenin ne kadar doğru, yerinde ve gerekli olduğu, eleştirilerinse bir o kadar yersiz ve yanlış olduğu üzerine izahatlar yapıldı. Öneri Meclis komisyonunda görüşülürken gerilen sinirler ise CHP'li vekillerin yüzüne, yumruklar halinde boşalıyor. Milli Eğitim Komisyonu görüşmeleri sırasında AKP'li Hakan Şükür'ün danışmanları tarafından atılan yumruklar ne bayan vekillere gül verilmesiyle başlayan Dünya Kadınlar Günü'ne, ne de Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin Eğitim Komisyonu sıfatına yakışır görüntülerdi...

Toplumu yönetenlerin her fikrini tartışmasız destekleyen, her icraatını savunan bir anlayış ilerlemeyi değil yerinde saymayı ya da geriye gitmeyi ve otoriter bir rejimi getirir. Gerçek anlamda katılımcı demokrasi zemininde yaşayan çağdaş ülkelerde, özellikle de toplumun genelini yakından ilgilendiren meselelerle ilgili kararlar bağımsız düşünceli destekleyen, özerk, özgürlükçü üniversitelerin, iş ehli kimselerin fikir ve görüşleri değerlendirilerek alınır. Oy sahiplerinin, temsili demokrasiden gelen halk tarafından seçilmiş olmanın, halkın temsilini almış olmanın rahatlığı ve meşruiyetiyle canının her istediğini yaptığı, hele ki eğitim gibi toplum geleceğini doğrudan etkileyecek temel konularda eleştirilere kulak tıkayarak bildiğini okuduğu ve halkın da onların her yaptığına kafa salladığı, onların doğrularının ve yanlışlarının kendi doğru ve yanlışları haline geldiği bir sistem günümüzün katılımcı demokrasi anlayışından uzak, otoriter rejime yakın bir anlayıştır. Oysa ki çağdaş, aydınlık, ilerici bir demokrasi, temsili demokrasinin katılımcı yönünde ilerleyebilen, tartışmaya ve eleştirilere açık, eleştirilerden yararlanan, beslenen ve bunu yaşamın her alanına yayabilen bir anlayıştır.

SİVAS'DA ZAMANAŞIMI

Daha önce de 2 firari sanık hakkındaki davaların zaman aşımına uğrayıp düştüğü Sivas katliamı bir kez daha zamanasına uğruyor. 20 senedir askere giderek, düşün yaparak, ehliyet alarak hayatlarını sürdüren fakat bir türlü yakalanamayan firari sanıkların bir kısmı daha 3 gün sonra zaman aşımının dayanılmaz hafifliğiyle ellerini kollarını sallayarak turlayacaklar bu topraklarda. Ülkenin önde gelen aydınlarının canlı canlı yakıldığı katliam bir insanlık suçu. Ve bu insanlık suçu zamanın affedicisi kollarına bırakıldı, fakat aynı zaman, o gün orada hayatını kaybedenlerin yakınlarının 20 senedir yüklerini taşıyan acısının üstesinden gelememi... Sivas halkı şikâyetçi. Bu katliamla anılmaktan rahatsızlar... Şehirlerine iade-i itibar ve şehirlerinin ruhunu temizleme yollarından biri, yakınlarını kaybedenlerin yanında olmak ve 2 Temmuz 1993'te Madimak'ta yaşananları yürekten lanetlemek; 2 Temmuz'un yıldönümünde hep birlikte, kol kola yürüyerek, katliama uğrayanlar ve onların yakınlarıyla birlikte gecikmiş adalet için haykırmaktır. Şehirlerine korkuyla giden bu insanları horlayarak, yalnız bırakarak, sindirerek, ötekileştirerek değil onlarla birlikte acıyı bal eyleyerek, Hasan Hüseyin Korkmazgil'in, Pir Sultan'ın memleketini temize çıkarmaktır. Acıya ortak olup, adaletsizliğe karşı durmaktır. Benzer acıların yaşandığı Maraş'ta da, Çorum'da da aynı duyarlılık gösterilebilmeli; bu şehrin sahipleri aynı şekilde yaşanan utanç verici olayların mağdurlarıyla yan yana gelerek yaşanan acıları hafifletmek ve bağışlanmak için bir adım atabilirler. İşte asıl o zaman kavuşabilir tüm o karanlıklar aydınlığa. Bu şehirlerin üzerlerine sürülen leke temizlenmeye atılan bu adımla başlamış olur.

*Keyveni Cetring Yönetim Kurulu Başkanı

KOZLU
ORMAN ÜRÜNLERİ TİCARET VE SANAYİ LTD. ŞTİ.

YILPA
AHSAP SANAYİ VE TİC. LTD. ŞTİ.
AHSAP MOBİLYA PROFİLLERİ

Kalite GÜVENİLİRLİK Farklılık

Her ürün grubunda sektörün ihtiyaçlarına cevap verebilecek geniş ürün yelpazesi

Ahşapta DOĞRU adres

Proje uygulamalarında HIZLI çözümler

• Panel Levha Ebatlama •PVC Bantlama •Özel Profil Modelleri

Merkez: Keresteciler sitesi 5. Blok 4. Sokak No: 19-21-23-25 İkitelli-İST.
Şube: Keresteciler Sitesi 11. Blok 11. Sokak No: 2-4 İkitelli-İST.
Tel: +90 (212) 670 00 67 - 670 00 68 - 670 00 69 - 670 00 51 - 670 00 71
Fax: +90 (212) 670 29 28 **e-mail:** info@kozluorman.com.tr
www.kozluorman.com.tr • **e-mail:** kozluorman@hotmail.com

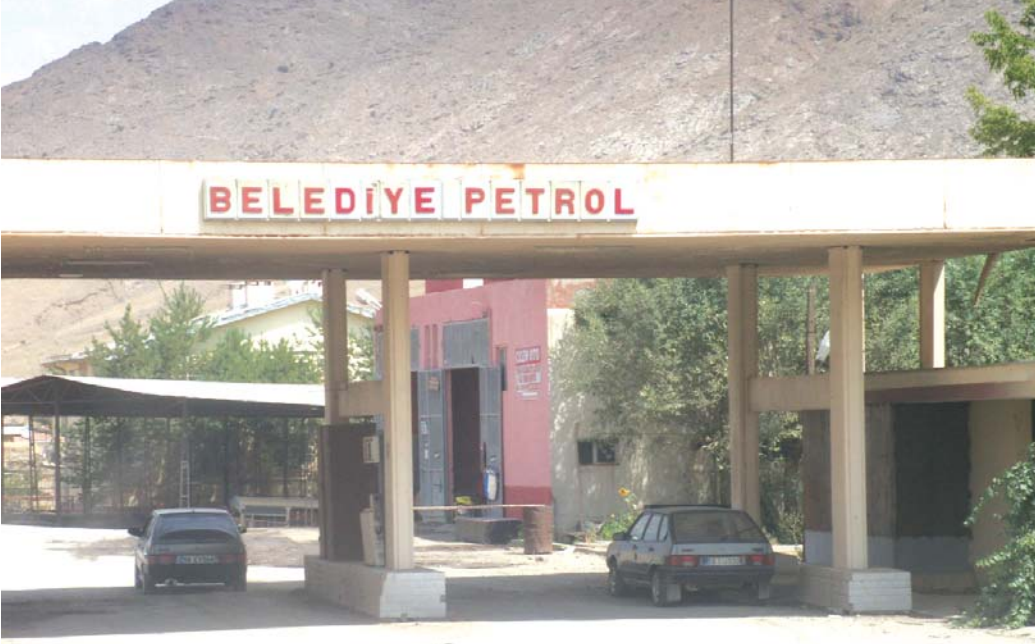
Benzinlik ve Otogar yapılacak

Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök, Benzin İstasyonu, LPG İstasyonu ve Otogar projelerini yaparak Belediye Meclisinin gündemine getirdi. Meclis üyelerinin oylarıyla meclisten geçen proje için ihale dosyalarının hazırlanmasına başlandı.

Proje Meclisten Geçti
Divriği Belediyesi Otogar ve Benzin İstasyonu hizmeti için 2 proje yaptı. Mart ayında yapılan meclis toplantısında bu iki proje meclis gündemine geldi. Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök, Akaryakıt İstasyonu, LPG İstasyonu ve Otogar projelerini meclis gündemine sundu. Hakan Gök meclis üyelerini ve halkı selamlayarak meclis toplantısını açtı. Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök'ün meclise sunduğu gündem, Meclis üyelerinden Nurettin Akbıyık, Hasan Erdivan, S. Ali Küpeli, Fikret Çetin, Hasan Ağırsoy, Abbas Karabulut, Ali Çimen, Hüseyin Göçer ve Ömer Yıldız'ın oylarıyla kabul edildi.

YAKINDA İHALEYE ÇIKACAK

Divriği Belediyesi Aşağıhamam mahallesinde bulunan ve Otogar olarak belirlenen alan ile, mülkiyeti Belediye'ye ait olan Aşağıhamam Mahallesi Atatürk Caddesi üzerindeki İmar planında Akaryakıt ve LPG İstasyonu olarak belirtilen alan üzerine 5393 sayılı Belediye Kanunu'nun 18.Maddesinin (e) bendi ve yine aynı kanunun (j) bendine göre süresi 30

yılı geçmemek üzere Yapı-İşlet-Devret Modeli ile Otogar, Akaryakıt ve LPG İstasyonu iş ve inşaatlarının ilgili maddeler doğrultusunda, bunlar üzerinde sınırlı aynı hak tesisine karar vermeye, 2886 sayılı yasanın 35. Maddesi doğrultusunda ihale ile kiraya verilmesine, bu işin 2886 sayılı Devlet İhale Kanunun hükümlerine göre ihale yolu ile yaptırılması için Belediye Encümenine yetki verilmesi yapılan oylamada oy çoğunluğu ile kabul edildi.

Divriği Belediye Başkanı Hakan GÖK yaptığı değerlendirmede yapılacak her iki projenin Divriği için çok önemli olduğunu vurgulayarak, Akaryakıt İstasyonu bizim seçim bildirimimizde olan, faaliyete geçmesi için uzun uğraşlar verdiğimiz yer, geçmişte yapılan düzenlemeler ile çalışamaz duruma gelmişti. Şimdi burayı Otogar projesi ile bir bütün olarak Yap-İşlet-Devret Modeli ile yeniden Divriği'ye kazandırmak istiyoruz. Ayrıca proje dahilinde yaptırmayı

düşündüğümüz Otogar ise Divriği'ye yakışır. Köy ve Sivas'a taşıma yapan araçların da içinde bulunduğu daha modern bir otogar olacak. Yeri açısından bakıldığında zaman ticari akışkanlığı sağlayacak çok doğru bir alan üzerinde olduğu kanaatindeyim, bütün Meclis üyelerimize projeye verdikleri destekten dolayı teşekkür ediyorum. Halkımıza hayırlı olmasını diliyorum." dedi. Proje önümüzdeki günlerde hazırlık aşamasına getirilerek, ihaleye çıkacak.

Abdal Musa Lokması

Püdge (Çayören) Köyü Derneği dernek binasında Abdal Musa Kurbanı düzenledi.

Abdal Musa Kurbanları kesildi dualar edildi, lokmalar yendi. Köy dernekleri Abdal Musa Kurbanlarını unutmadı. Püdge (Çayören) Köyü Derneği'nin Abdal Musa Kurbanı Küçükköy'deki dernek binasında düzenlendi. Dernek Başkanı Sadık Yılmaz ve yönetim kurulu üyelerinin girişimleriyle yapılan Abdal Musa Kurbanı'na yüzlerce kişi katıldı. Dernek binasına sığmayan kalabalık dışarıda durarak yemekhanenin boşalmasını beklediler. Abdal Musa Kurbanı'na Püdge Köyü'ne komşu olan, Palha, Kahdik, Brestik köylüleri de katıldılar. Brestik Köyü Dernek Başkanı Murat Doğan, Kahdik Köyü Dernek Başkanı Hüseyin Sağlam, Palha Köyü Dernek Başkanı Hüseyin Yılmaz, Divriği Kültür Derneği Genel Sekreteri Mehmet Aydın, DKD eski başkanlarından Ali

Durmuş ve Hüseyin Gülseven, Püdge Köyü Derneği'nin düzenlediği Abdal Musa Kurbanı'na katıldılar. Dernek Başkanı Sadık Yılmaz ve yönetim kurulu üyeleri Kurban yemeğine katılanları kapıda karşıladı. Sadık Yılmaz Abdal Musa Kurbanı'nın önemine

işaret ederek, Alevi Toplumunun kendine göre örf ve adetleri var. Kendilerine göre özgün inançları var. Bizi bugünlere taşıyan bu özgün inancımızdır. Dedelerimiz bu inancımızın korunması ve gelecek kuşaklara taşınması için çok önemli özverilerde bulunmuşlardır. Şehirlere göç

akınından sonra bu gelenek ve görenekler unutulmaya yüz tutmuştur. Bizim amacımız bu kültürün unutulmaması, gelecek kuşaklara taşınmasına hizmet etmektir dedi. Öğlen saatlerinde başlayan Abdal Musa Kurbanı yemeği akşama kadar sürdü.

Grafik	Bloknot
Tasarım	Küpblok
Dergi	Etiket
Katalog	Davetiye
Dosya	Fatura
Broşür	Kartvizit

farkı anlamak için
farklı düşünmek gerekir...

Renk Ajans

BASIM YAYIN HİZMETLERİ TİC. LTD. ŞTİ.

Nakilbent Sokak No: 25/2 K.Ayasofya Sultanahmet/İST.
Tel.: 0.212. 516 29 84 – e-mail: birsen@panoajans.com.tr

www.renkajans.com.tr

Bireysel Emeklilik Sistemi

Allianz

Yatırımlarınızın meyvesini emeklilik döneminizde toplayın.

Mesut Karademir
Allianz Sigorta A.Ş.

Halitağa Cad. Yeni Yol Sokak
No:1/17 Kadıköy /İSTANBUL

Tel : (0216) 550 75 70
Fax : (0216) 550 75 71
Gsm : (0532) 685 96 21
e-mail: mesutkarademir1@gmail.com

- SAĞLIK •TRAFİK
- KASKO •İŞ YERİ
- EV SİGORTALARI
- BİREYSEL EMEKLİLİK
- SEYAHAT SİGORTASI
- TÜM HAYAT
- SİGORTALARI

Divriği

İMTİYAZ SAHİBİ VE SORUMLU YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜ
Renk Ajans Basım Yayın Hizmetleri Ticaret Limited Şirketi adına: Birsen Bayar UYGUN

Genel Yayın Yönetmeni: **Yahya Kemal BAYAR**
Yayın Koordinatörü: **Canan DUMAN**
Genel Müdür: **Özden UYGUN**

Haber Merkezi Müdürü: **Begüm ASLAN**
Görsel Tasarım: **Semih EROL**
Reklam ve Satış Koordinatörü: **Saadet BAYAR - Hasret BAYAR**
Teknik Yönetmen: **Esengül ÇILDIR, Gamze ÖZÇELİK**

İzmir: Murat ÇAĞLAYAN
Divriği: Yusuf GÜLDALİ
Antalya: Kemal Küçükkoçkaya
Bodrum: Ecevit GÜRSOY

Yazı Kurulu: •Rıza GÜRÜNLÜ, Şahin KÜÇÜK, Mustafa ÖZKER, İsmail ÇINAR, Müslüm DOĞAN, Hidir ÇAM, Nilüfer MURATOĞLU
Muharrem YAĞBASAN, Esat KÖRKMAZ, Sadık ÇELİK, Beyzade ÖZKAHRAMAN, Ataner YILDIRIM
Yayın Danışma Kurulu: Muharrem YAĞBASAN, Zeynel ASIL, Yunus ÖZTEPE, Hasan YILMAZTÜRK, Ali ÖZMEN, Orhan ÖZDEMİR, Hüseyin GÜZEL YILMAZ, Hasan GÜRSOY
Murtaza YILDIRIM Ali Rıza DUMAN, Musa ÇULHA, Hüseyin ETLİK, İbrahim CANONDE, •Ankara: Şahin KÜÇÜK, Muharrem HÖBEK, Haydar YILMAZ, Hasan DOĞAN
Necati YILMAZ, Kemal DOĞAN, Müslüm DOĞAN, Mustafa ÇINAR, Enver KÖSEER
İzmir: Aziz ÇINAR •Antalya: İlyas Şimşek, Kemal KÜÇÜKKOÇKAYA •Bodrum: Hidir ÇAM, Ecevit GÜRSOY •Çorlu: Zeki Yıldız •Altınoluk: Erzade YAKAR

YÖNETİM YERİ: Renk Ajans Basım Yayın Hizmetleri Tic. Ltd. Şti: Nakilbent Sok. No: 45/1 Sultanahmet/İST. Tel: (0212) 458 82 16 - 516 29 84
Fax: (0212) 516 29 84 **WEB ADRESİ:** www.divrigi.com.tr **e-mail:** divrigi@divrigi.com.tr
BASKI: Murat Ofset Matbaacılık San. Tic. Ltd. Şti. Davutpaşa Cad. emintaş Davutpaşa Sitesi No: 103/272 Topkapı/İst. Tel: 0212.567 52 24

Yayın Türü: Yerel Süreli Yayın Gazetemiz basın ve yayın meslek ilkelerine uymaya söz vermiştir.

*MUHARREM YAĞBASAN

muharrem.yagbasan@gmail.com

Sivas'ta İnsanları'da Adaleti de Yaktılar

Sivas'ta Pir Sultan Abdal Şenliklerinde (1993) yakılan insanları anmak, yapılan insanlık suçu katliamı protesto etmek için 18 yıldır Sivas'a giderim. Bu davanın zaman aşımına uğratılmasına tepki göstermek için en son 13 Şubat günü İstanbul'dan Ankara'ya otobüslerle gittik. 08.30'da Ankara Adliyesi'nin önünde binlerce kişi toplandı. Davanın zaman aşımına uğratılmaması için sloganlar atıp mahkemenin kararını bekliyorduk. Kararın verildiği sonucun mikrofondan avukatlar tarafından açıklanacağı duyuruldu. Davayı başından beri yani 19 yıldır takip eden Av. Şanal Saruhan sonucu açıkladı. İzleyicilerin hemen dağılmasını, düzenli bir şekilde müzeye gidileceğini duyurur duyurmaz Derin Devletin görevlileri tazyikli su ve biber gazı sıkarak, havaya silah sıkarak hepimizi çil yavrusu gibi dağıtıp perişan etti. Bu arada hemen şu aklıma geldi. 2 Temmuz 1993'te o saldırgan gürhunun üzerine sıklamadı. Devlet her zaman insanlık suçu işleyen canileri, katilleri, hırsızları, soyguncuları, haksızları korumak için kurulmuş bir güç müdür? Bizim bildiğimiz devlet; tüm yurttaşlarına eşit davranan, refah ve esenliğini koruyan, kollayan, adil ve hakça davranan yönetimlerdir. Davanın açıklanması neticesinde Sayın Başbakanımız "Memleketimiz için, ülkemiz için hayırlı olsun." dedi. Sanki büyük bir fabrikanın açılışını yaptı. Evet eğer bu büyük bir fabrika ise bu fabrika uzun zamandır açık ve içindeki insanlar kimliklerinden dolayı, muhalif olduklarından dolayı, iktidarı desteklemediklerinden dolayı, özgürlük ve hak arayışında olduklarından dolayı öldürülüyor, cezaevlerine tikiyor. İçindeki tüm görevliler de buna hukuki olarak destek oluyor. Öyle bir fabrika ki adaleti yok etmek ve kendi kurallarını koymak asıl hedefi. Üstelik ırkçılığı, dindarlığı, ayrımcılığı körükleyen kokuşmuş bir fabrika. Aslında bu fabrikanın temelleri 12 Eylül'de atıldı. İktidara gelen tüm hükümetler de bir tuğla daha ördü. Böylece işler içinden çıkılmaz bir hal aldı. Kütahya'da evlerine iki kuruş para göndermek için berbat şartlarda çalışan işçilere linç girişimi bu fabrikanın kendilerine göre ne kadar doğru çalıştığını bize gösteriyor. Ahmet Şık ve Nedim Şener'i içerden çıkararak ağzımıza bir parmak bal çalan bu yönetim bizi kandırabileceğini düşünüyorsanız çok yanılıyor. Ahmet Şık'ın dediği gibi mücadele daha yeni başlıyor. Tüm bu felaketler gösteriyor ki artık oturmak ve yerimizde söylemek değil, meydanlara inme vaktidir. Sesimizle o fabrikanın tuğlalarından bir tanesini bile kırsak gerisi gelecektir. Bu kadar fazla umutsuzluğun hakim olduğu bir memlekette tek çıkar yol seslerimizi birleştirmektir. Kürt'ü Alevi'si, Ermeni'si, ateisti, ve memleketin tüm ötekileri, tüm haksızlığa uğrayanları sivil platformlarda birleşmelidir. Sokaklar bizi özgürlüştirecektir.

İstanbul buluşuyor kuşaklar söylüyor

HALKEVLERİ 80.YIL ŞENLİĞİ

8 Nisan Pazar > 17:00
Sinan Erdem Spor Salonu
(Şirinevler Metrobüs Durağı Yanı)

ANADOLU ATEŞİ • YAVUZ BİNGÖL & HALKEVLERİ ÇOCUK KOROSU

ACİRE JİYAN & DİYARBAKIR SUR BLD. GENÇLİK KOROSU • YENİ TÜRKÜ & ŞEVVAL SAM

ERKAN OĞUR & İSMAİL HAKKI DEMİRCİOĞLU • HAYKO CEPKİN & BULUTSUZLUK ÖZLEMİ

VOLKAN KONAK & MELİKE DEMİRAĞ • EDİP AKBAYRAM

www.halkevleri.org.tr • 0212 245 82 65

biletix

www.gulacti.com

GÜLAÇTI® KUYUMCULUK

İsuep zarafetinin dansı

Takıda

Yüzük

Kolye uçları

Set

Bilezik

Alyanslar

Pirlantalar

İstanbul CAĞALOĞLU: Alemdar Mah. Prof. Kazım İsmail Gürkan Cad. No: 20-22 Tel: 0212 520 95 01
İstanbul SULTANBEYLİ: M. Akif Mah. Fatih bulvarı No: 210 Tel: 0216 419 27 00 Fax: 0216 419 26 05
İzmit MERKEZ: İstiklal Cad. Belediye İşhanı No: 62/2 Tel: 0262 321 50 97 Fax: 0262 325 38 67
www,http://www.gulacti.com - hgulacti@gulacti.com

Divriği
Cem ve Kültür Evi
Yapılıyor

Sizin Eseriniz Olacak

www.divrigi.bel.tr

DİVRİĞİ BELEDİYESİ
Kültürel ve Sosyal Tesis Yapımı
İçin Bağışlarınızı Bekliyoruz

Katılın Birlikte Yapalım... Bir Tuğla da Sen Koy...

DİVRİĞİ BELEDİYE BAŞKANLIĞI KÜLTÜREL VE SOSYAL TESİS YAPIMI ŞARTLI BAĞIŞ HESABI

T.C. ZİRAAT BANKASI
TR82 0001 0002 3211 8163 3950 10